

Yeniden • • Millî



MÜCADELE

MILLÎ ORDUNUN İKAZI!



23. mart. 1971

yıl. 2 sayı. 60



Yahudinin Zulmünü Bizim Kadar Kimse Bilmez

SEYYAR SATICILAR

Biz anadolunun en hücre köşesinde bulunan köyümüzde annemizi babamızı terk ederek İstanbul'a gelen binlerce millet evladı olarak sesleniyoruz.

Türkiye bulunduğu coğrafi bölge bakımından hiç bir millete nasip olmayan bir bölgedir. Bugün Türkiye'nin yer altı ve yer üstü serveti gereği gibi değerlendirilirse iki tane Türkiye'yi geçindirecek durumdadır. Buna rağmen binlerce millet evladı bizden daha acı olarak Vatanlarını terk edip, yabancı memleketlere çalışmaya gidiyorlar. Her şeye rağmen vatan millet hasretine katlanıyorlar.

Türkiye'de kalanlarda köylerini terk edip şehre akın ediyorlar. Şehre gelen köylü ır-gatlaşmaya terk ediliyor. Şehirde bir iş bulamıyor, seyyar satıcılık yapmaya başlıyor.

Son günlerde yürürlüğe giren kanunla bütün esnafların etiket takmaları ve dükkânlar da da «burada pazarlıksız satış yapılır» ibaresinin asılması mecbur koşuluyla. Böylece bizim sanayimize sahip olan Ermeni, Rum ve Yahudi gibi üçbuçuk azınlık istediği gibi yüzde yüz hatta daha fazla kâr koyarak malım satabiliyor. Çünkü, pazarlık yapma hakkı yoktur. Fakat bunun yanında bu milletin evlatları olan bize de yüzde otuz kâr veriliyor. Bunu Hamal parası mı verelim, kâğıt parası mı verelim, Belediye ceza mı verelim, terazinin firesi mi yesin yoksa kendi geçimimizi mi sağlayalım?

Diyeceksiniz ki sizde seyyar satıcılık yapmayınız caddeleri işgal ediyorsunuz. Haklısınız ama biz ne yapalım Hırsızlık mı yapalım? Yoksa el açıp dilenelim mi? Başka çıkar yol yok.

Zam yapılır köylüye yüklenir. Yahudinin ihmal ettiği mallara yüzde kırk zam yapılırken köylü Ahmet ağanın buğdayına yüzde dört zam yapılır. Ahmet ağa geriye kalan yüzde otuzaltı açığını nereden sağlayacak? Elbetteki kendine başka işler bularak. Çünkü bu na mecburdur. Yeni kanunla yahudinin eski vurgunu bir

kat daha kolaylaştırılırken köylü Ahmet ağanın üzerine yeni bir yük daha bindiriliyor. Ahmet ağa kışın eski 5-6 derecede soğukda çalışmak mecburiyetinde kalıyor.

Biz İstanbul'un en tüküs yerinde bulunan ermeni, yahudi rum gibi azınlıkların yiyeceğini kapılarına kadar götürürken kapılarında bir de bizim halden aldığımız faturayı soruyor ona göre mal alıyorlar. Fakat biz ise onların vurgununa hizmet ediyoruz.

Bütün bunlarla beraber mesullerimizin yahudinin vurgununa hizmet etmek milletin menfaatinden uzak kalmak gibi bir çalışma içinde olduğu kanaatindeyiz. Mesullerimize millet olarak deriz ki kendinize gelin değilse Milletin kararı sert ve acı olacaktır.

SEYYAR SATICILAR ADINA
MUSTAFA ÇINARLI

İntikamımızın Müruru zamanı yoktur

AZİZ YENİDEN MİLLİ MÜCADELECİLER!..

Milletimizi 6 asırdan beri yıkmağa çalışan Beynelmillel Yahudilik ve ajanları, dün nasıl muhteşem İmparatorluğumuz Çingene Talât Paşalar, Dönme Cavitler, Gabriel Noradunkyanlar, Metre Salem, Emanuel Karasu ve Mason Mithat Paşalar vasıtasıyla yıkılmışsa; bugün de aynı ihaneti T.Ö.S, D.İ.S.K. DEV-GENÇ gibi yuvaları yürütmektedir.

Bulgaristan Komünist Partisinden para aldığı bilinen ve Peygamberimize «Cüce Muhammed» diyecek kadar âdileşen Fakir Baykurt'un başkanlığını yaptığı malûm TÖS'ün, şehrimizdeki uçları YENİDEN MİLLİ MÜCADELE mecmuasının satılmasını engellemek ve

Dertli Milletim

Sordum halini arzuhal ettim,
Derdini dinledim, muzdarip olmuş
Evini, barkını bir sual ettim;
Bağımın gülleri derdinden sölmüş.

Susmuş minaresi okunmaz ezan;
Aramış derdine bulmamış derman
— Yüce Allah(dedim, eyledi ferman:
«Meğer kitabımı okuyan olmuş!»

Tarla buğday vermez, zormuş geçimi
Dart yandı da; derdi, yaktı içimi...
Büyük ümitlerle yapmış seçimi:
Ona sırt çeviren mebuslar olmuş.

Hastaymış yavrusu ilaç bulamaz,
Kurumuş kuyusu tarla sulamaz;
Derdini dinliyen devlet, bulamaz,
Pahalı hayattan perişan olmuş.

Oyunmuş dünyanın devr-i devranı;
Açıp okuyunuz Yüce Kur'an-ı,
Dinle ey Milletim artık fermanı:
— Düşmanı bilmiyen Millet, yokolmuş.

Mustafa Yıldız İ.H.O. ANKARA
Sınıf: IV. D

HAYKIRIŞ

Hey, hey, hey! Dur, dinle bizi
Hak'ka bağlı izimizi
Takip et ki aziz millet;
Cihan duysun sesimizi.

Haykırıyor bak bir nesil
Düşmanları alçak, sefil
Zalim olsa Leheb kadar;
Zafer Hak'kın unutma, bil!

Ecdadına bağlılarız
Küfredeni hem boğarız
Komayız ahını billâh,
Hesabını tüm sorarız.

Milletime zulmedenler
Sakın ha unutmasınlar
Boğacaktır hainleri gör,
Damla damla akan kanlar!

Anadolum bucak bucak
Kent kent sancaklaşacak
Yemin ettik biz, mutlaka
MİLLİ DEVLET kurulacak.

Ahmet CAN
Milliyetçi Kültür Birliği
BURDUR

MİLLİ MÜCADELECİLERİ
susturmak gayreti içindedirler.

Aralarında kendisinin Çinli Komünistlerden olduğunu söyleyen ve milletin gözbebeği İmam-Hatip Okullarının kapatılma teşebbüsüne sevinen bir komünistin de bulunduğu bu hainler, milletin istikbalinden endişe duyan insanlara iftiralı savurmakta ve masonlara, komünistlere karşı başlayan MİLLET MÜCADELESİ'Nİ durdurmak istemektedirler.

Fakaat! Ne iftira imâlcileri, ne de MİLLİ MÜCADELE Mecmuası ve MİLLİ MÜCADELE'ye gönül vermiş fedâkâr insanlar, bu hainlere fırsat verilmeyecektir. ZİRA ZAFER HAKKINDIR!.. ZİRA, Z A F E R HAK'KA İNANANLARINDIR!

Buna inancımız tamdır...
Son söz olarak mes'ullerden şunu istiyoruz:

Milletin Selâmeti aleyhine faaliyetlerini yürüten TÖS, DİSK ve DEV-GENÇ gibi ihanet yuvalarını kapatınız!

Ayrıca milletin kalbi mesa-besinde olan İmam-Hatip Okullarını kapatmaya kalkışmayın! Ve milletin sabrını taşırmayınız!

İntikamımızın müruru zamanı yoktur.

Son sözümüz budur.

Rafet Bülbül

Lise 2. Sınıf öğrencisi

BEYŞEHİR

Otağ Yayınevinin

İkinci Kitabı:

İslâm İnancının

Temelleri: Akâid



Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 60

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DIZGI
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Büyük Türk Milletine

Türk Silâhlı Kuvvetleri adına 12 Mart tarihinde verilen muhtıra ve muhtıranın verilışinden sonra yapılan tefsirler hakkındaki, tesbit ve görüşlerimizi, aziz Türk Milletinin duygu ve düşüncelerine tercüman olduğu inancı içinde, Türk efâr-ı umumiyesine ve Türk Silâhlı Kuvvetleri mensuplarına arz ederiz.

1. Tesbitimiz odur ki, muhtıra ve muhtıranın verilış gayesi, müslüman Türk Milletinin son müstakıl devletini, Rus Sovyet emperyalizminin pençesine atmak isteyen, ve devlet bünyemize yapışmış yahudi ajanlarının himaye ettiği, komünizmin sebep olduğu ihtilâtlara mani olmakdan ibarettir. Bu hedef, devletin bağımsızlığını ve milletin bütünlüğünü korumak ana gayesine bağlı bulunmaktadır. Demirel iktidarı ise, milletin varlığını tehlikeye düşüren kızıl ihtilâl hareketine mani olamadığı, tehlikeyi daha da derinleştirecek bir kayıtsızlık gösterdiği ve millî ilerleyişini temin edecek reformları yapmadığı için, vazifesinden uzaklaşmış bulunuyor.

Muhtıranın, en açık şekliyle, devlet ve millet varlığını korumak ve en büyük tehlike olan kızıl ihtilâl karşısında korkunç bir umursamazlık girdabına yuvarlanan hükümet ve parlamento uyarmak gayesiyle yapılan kesin bir ihtar-dır.

Bu tesbitimizle birlikte muhtıranın ve temel gayesinin arzedilen hudut içinde olduğuna kesin surette inandığımızı ve başka bir salk ve gayenin devletin sahibi ve ordunun aslı olan, büyük Türk Milleti tarafından asla kabul edilemeyeceğini, ehemmiyetle hatırlatmayı zarurî görürüz.

Ayrıca, silâhlı kuvvetlerin bu müdahalesinin zarurî bir müdahale haline geldiğini bildirmekte faydalar görmekteyiz.

Muhtıra ve beraberinde getirdiği hareket tarzı, bir seneyi aşkın bir zamandan beri Türkiye'de vehamet kazanan siyasi krizin, en son ve zarurî cevabıdır. Şöyle ki;

a) Muhtıra muhtevası ve saikleri itibariyle, aylardan beri, üniversite hadiseleri, işçi hareketleri siperine gizlenen komünistlerin, yüzlerce öğrenciyi can, mal ve okuma güvenliğinden mahrum hale getirmeleri, üniversiteleri birer silah deposu ve çete barınağı şekline sokmaları ve nihayet sokaklara taşarak devlet varlığı ile alay edercesine faaliyette bulunmaları karşısında; milletin haklı protestosunun, millî kin ve gayzının, Silâhlı Kuvvetler aracılığı ile ortaya konmasından ibarettir. Nitekim, komünizmin meydana getirdiği anarşinin, mevcut anarşinin kökünün dışarıda olduğunu, El-Fetih adlı teşekkülün Türkiye'ye silâh ve malzeme gönderdiğinin ve siyasi kurtuluşun, temel meseleleri teşkil ettiği kumandanlar toplantısında konuşulması, tesbitlerimizi doğrulamaktadır.

b) Komünizmin; ordumuzu istismar edilmesi ve yıkılması zarurî bir kuvvet olarak gördüğünü ve bu hissin 16 Haziran hadiseleriyle sakanmaz hale geldiğini ve ODTÜ'nde şehit olan Mevlid Meriç'in kurşunlanmasında en açık şeklini bulduğunu, Türk ordusunda bilmeyen bir tek fert tasavvur edilemez. Milletnin hayat teminatı olan orduya kurşun sıkanların, onu burjuva ordusu diye itham edenlerin komünistler olduğunu bilmeyen bir insanda mevcut değildir Türkiye'de.

İşte bu kesin gerçeğin ışığında muhtıranın, anti-komünist, millî ve vatansever mahiyetini, içinde bulunduğumuz günleri göz önünde tutarak, ısrarla belirtiyoruz.

c) Muhtıranın mahiyeti ve hareketin gayesi, K. Kumandanlarının açıklamasında kesin olarak belirtilmiştir. Yahudi patronların güttüğü uşak

basın, bu açıklamayı unutturmaya çalışmıştır. Açıklama şudur:

«Anayasanın kabul edildiği 1961 yılından bu yana, her önüne geleni Anayasa dışına çıkmış olarak tehdit eden ve Atatürk'e ihanet edildiğini ileri süren çevreler, son zamanlarda Anayasayı rafa kaldırmak ve Atatürk'ün yerine kendi liderlerini ikame etmek ve Türkiye'de sosyalizm maskesi altında tam bir komünist rejim kurmak hevesine kapılmışlardır. Ve bu hedeflerine ulaşabilmek için de, Türk Silâhlı Kuvvetlerini vasıta kılmak sevdasına kapılmışlardır.

Türk Silâhlı Kuvvetlerinin muhtırasının ve alarına geçirilen Silâhlı Kuvvetlerin hareket tarzlarının nedeni bu açıdan değerlendirilmelidir.»

«Komutanlara yakın çevreler, ayrıca, Türk Silâhlı Kuvvetlerinin asırlar boyunca, Türk yurdunun bekası, bağımsızlığı ve kalkınmasının dışında hiç bir ideolojiye, özellikle komünizme iltifat etmediğini» belirtmişler «Türk Silâhlı Kuvvetlerinin bu niteliğini anlayamayan çevrelerin, onu tahrik etmek, ona kanca takmak için beyhude çalıştıklarını» bildirmişlerdir.

d) Muhtıra, 11 Mart gecesi, komünist bir darbe teşebbüsünde bulunan bir kısım ihtilâlcı subayın hareket inisiyatifini ele geçirmek ve sol ihtilâlin hareket gerekçelerini elinden almak gayesiyle verilmiştir. Böylece komuta heyetli, sol maceracıları tasfiye etmiş ve ordunun bütünlüğünü korumuştur.

e) Yukarıda zikrettiğimiz sebepler muvacehesinde, siyasileri uyudukları uykudan uyandırmak için; kesin müeyyideli bir ihtar zaruret haline gelmiş, bulunuyordu. Sosyal sarsıntılarının en kesin hali olduğu zamanlarda, Türkiye siyasilerinden mesuliyet namına bir davranış aramak beyhude hale gelmişti. Teşkilatlanmasına müsaade edilmeyen efkârı umumiyenin tazyiki, umursanmaz, millî ızdırabın sesine kulak verilemez olmuştur. Devlet ve millet varlığını tehlikeye düşüren bu vahim duruma, parlamento içinden bir müdahale çıkamayacağına göre, zarurî olarak bu müessir uyarmayı, ordu yapacaktı.

f) Böyle bir müdahaleyi istediğimiz ve arzu ettiğimiz için değil, fakat vakıaların bu istikamette gelişeceğinin zaruret halini aldığını gördüğümüz için, bu hususları daha önce de beyan etmiş idik. Nitekim, daha bir ay önce;

«Bundan böyle, ordumuzun, bir zabıta kuvveti değil, milletin, millet düşmanlarını göğüsleyen parçası olduğunu herkes kafasına çakmalıdır. Türk ordusu Türk milletinin ordusudur. Baş görevi onu hayat kavgasında rehberi, harbe hazırlayıcısı olmaktır.

Millî ordumuz, milletin hayat kavgasında rehberi, harbin sevk ve idarecisi olduğuna göre, harbe sulhte hazırlanacak ve milletin harbe hazırlayacak demektir. Millî ordu, bütün bir vatani cephe gerisi olarak düşünüp, bütün bir millet ihtiyat ordu olarak kabul edip, millî harbe şimdiden hazırlanmalıdır. Bu millî orduya; politika, harbin kesin şartlarını bildirmek ve teskin etmek vazifesini yükler. Böylece milletin hayatını korumak vazifesiyle, ekonomik, sosyal, kültürel reformların yapılmasını plânlar. Bu, topyekün harbin zarurî kıldığı bir neticedir.

Bir kısım politikacılar ordunun bu temel vazifesini anlamayabilirler. Ama bunu anlamadıkları ki, bir ordu harpte düşmanla iş birliği yaparak düşman beşinci kollarını katli olarak yok etmedikçe, harbe hazırlanamaz Vatanı koruma şerefli vazifesi, millî orduyu, millet düşmanlarını ezmek görevi ile karşı karşıya koymaktadır.» demiştik.

(Devamı Sahife 13'te)

Yeniden Milli Mücadele



Soyguncuların İtirafı, Onları Himaye Ve Yataklık Edenlerin Sahtekârlık Belgesidir

Aylardır ısrarla belirttiğimiz gerçek, nihayet iki soyguncunun itirafıyla katiletti. Gayri millî basından tutun da, temelli senatör denilen ihtilâl vurguncusu müptezel politikacılar kadar bazı çevreler Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve diğer komünistlerin soygunla alâkalarının olmadığını anlatıp durdular. Fakat soyguncuların suçlarını olduğu gibi kabul etmeleri, komünist hamilerinin dillerini boğazlarına tıkadı.

SOYGUNCULARIN BARINAĞI ODTÜ'Sİ

Bilindiği gibi iki buçuk ay evvel, İş Bankasının Emek şubesi silâhlı bir grup tarafından soyulmuştu. Soyguncuların izine ODTÜ'sinde rastlanmış ve aramaların ağırlık merkezli bu üniversiteye kaydırılmıştı. Ancak rektörlük koltuğunu komünistlerin tehditlerine borçlu olan Erdal İnönü, Üniversitenin aranmasına karşı çıkmış ve güvenlik kuvvetlerini suçlama yönüne gitmişti. Bu arada ODTÜ'si Akademik Konseyi yaptığı bir açıklama ile millete ihanetini tescillemişti. Erdal İnönü ve Akademik konseye göre suçlular üniversite içinde değillerdi. Oysa sonradan öğrenilmiştir ki, ODTÜ'si asker ve kanun kaçaklarının yıllarca barınabileceği dehlizlere sahiptir. E. İnönü Bunları bildiği halde aramaya yanaşmıyor ve komünist gerilla özentilerini kanatları altında barındırıyordu.

Nitekim D. Gezmiş yakalandıktan sonra soygunu müteakip, ODTÜ'ne gittiklerini söylemiştir. Deniz'in itirafına göre: «Soygundan sonra Dikmen'e doğru gelmişler ve oradan ODTÜ'si arazisine girmişlerdir. ODTÜ'sinde uzun süre mağaraya benzer yerlerde kalmışlardır.» (TRT, 18.3.1971, saat 15.00 yayını)

Deniz Gezmiş'in gazete ve radyolarda okuyup işittiğimiz bu sözle-

rini E. İnönü duyunca acaba ne yapmıştır?. Babasından geçme kulak sağırılığı yoksa ve haysiyetin zerresine sahipse rektörlükten ayrıldığı gibi sözüm ona ilimle uğraşmaktan da vazgeçmeli, Deniz'in boş kalan mağarasında gerillacılık eğitimi yapmalıdır. Zira şimdiye kadarki davranışları, üniversitenin hiç bir dalında görülmeyecek olan yalancılığın ve sahtekârlığın tezahürleri olmuştur.

KOMÜNİSTLERİN CEPHANELİĞİ ODTÜ'Sİ

Öte yandan 5 Martta ODTÜ'sinde Mehmetçiğe kurşun sıkılmasından sonra yapılan aramalar her akıl sahibini düşündürcek şekilde sonuçlanmıştır. Daha aramalar devam ederken bazı gazeteler ısrarla ODTÜ'nde silâh bulunmadığını yapılan aramaların Anayasa ve Demokratik Rejime aykırı olduğunu yazdılar. Onlara göre: «üniversite ve yurtta yapılan araştırma, üniversite muhasaraya alındıktan sonra sabaha bırakılmış, fakat bir şey bulunamamıştır.» (Devrim, Sayı: 66)

Halbuki 18 Martta savcıların yaptığı açıklamalar sıhhatli bir insanı ürpertecek kadar korkunçtur. Neler bulunmamıştı ki, aramada... ODTÜ'si sanki Amerika'da bulunan Pentagon'un atış poligonlarına dönmüştü. Nitekim, Anadolu Ajansının gazetelere verdiği 18.3.1971 tarihli bültenlerde şöyle denmektedir.

«ODTÜ'nde yapılan arama sonunda çok sayıda silah, cephane, ve kıyafet değiştirmek için elbiseler ele geçirilmiştir. Yine aynı yerde çarpışmalar sırasında kullanılan bombaların yapımına yarayan bir imalat hane bulunmuştur. Çarpışma sırasında kullanılan ve nereye saklandığı bilinmeyen silâhlar, dün dehlizlerde iplerle bağlı olarak ve sarkıtılmış durumda bulunmuştur.»

Özerklik, özerklik diye üniversiteyi birer ihtilâl üssü ve silah cephanesi haline getiren kızıl çetelerin hâlâ masum ve suçsuz olduğunu söylemek en azından suçlular kadar ihanet içerisindedirler.

DENİZ'İN ÜZERİNDE BULUNANLAR

Uzunca bir çarpışmadan sonra ölmekten korkarak teslim olan Deniz Gezmiş'in üzerinde birçok silah bulunmuştur. Daha evvel «devrimcilerin ağır bir suçlama altına sokulduklarını» yazan Cumhuriyet gazetesine göre soyguncuda şunlar bulundu. «Üç Rus yapısı otomatik tabanca, iki adet tabanca, 36 çift şarjör... (18.3.1971) Milliyet gazetesinin yazdıklarına göre ise: «Bir adet makinalı Tomson tabanca, iki tane 14 lük mat tabanca, bir el bombası, bol miktarda mermi bulunmuş, arkadaşı Yusuf Aslan'da da şunlar çıkmıştı: Bir el bombası, 200 mermi, tabanca, hava assubayı şapkası, parka, vs.»

Senato kürsülerinden soyguncuların bedava avukatlığını yapan Haydar Tunçkanat, Suphi Karaman v.s. gibi ihtilâl soyguncusu temelliler bu gerçekler karşısında ne buyururlar acaba? Hele Türk ordusunda askerlik yapmaya tenezzül etmeyen bunun için asker kaçağı olarak aranan D. Gezmiş'in, Komünist El-Fetih teşkilâtında askerlik yapması ve böyle birisini tasvip etmek hangi vatanseverlik ölçüsüyle bağdaşır? Eski bir asker olarak övünen Temellilere hatırlatalım ki, Deniz'e göre, «El-Fetih dururken Türk ordusuyla iftihar edilemez.» Yoksa siz de cebinizde Türk askerinin vesikasını değil de, Deniz gibi El-Fetih gerillalarının ve sikasını mı taşımaya özeniyorsunuz?

TÖS KOMÜNİSTLERE YATAKLILIK YAPIYOR

Soyguncuların yakalanması üze-

rine ortaya çıkan bir hadise de oldukça dikkat çekicidir. Kayseri'de soygunculara yataklık yaptıkları için bir dikiş-nakış öğretmeni, ayrıca ismi açıklanmayan başka bir öğretmen göz altına alındılar.

Böylece devamlı okuyucularımızın dikkatini çektiğimiz TÖS Dev-Genç işbirliğinin son bir örneğini daha görmüş olduk TÖS Kayseri Şubesi Bölge Avukatı Mehmed Gümüşçü verdiği istifa dilekçesinde şöyle demişti. «TÖS Kayseri Şubesi, barışı savaşa, kardeşliği düşmanlığa, düzeni anarşiye dönüştürme amacıyla olan Dev-Genç'e yataklık yapmak tadır.»

Hariciyenin koltuklarında ve TÖS'ün himayelerinde aylarca saklanabilen soyguncuların neden bu kadar kaçabildiklerini daha iyi öğreniyoruz. Başındaki, ihaneti tescil edilmiş uşaklar tarafından Dev-Genç'le «ortak eyleme» sokulmak istenen TÖS'lü vatansever öğretmenlerin yerlerini iyi tayın etmeleri gerekiyor.

DENİZ'E İŞKENCE YAPILMADAN KONUŞMUŞTUR

Şurasını da unutmamak gerekir ki, Deniz'in yaptığı itirafı, hiç bir satılık kalemin gizleyemeyeceği açıktır. Şimdiye kadarki komünistlerin, dayak ve işkence sonunda itirafı bulundukları yazılıyor, komünist hareketler polis oyunu olarak gösteriliyordu.

Ama bu sefer açıkça görülmüştür ki, hiç bir dayak eseri olmadan suçlar kabul edilmiştir. Devamlı «devrimcilerle yapılan dayak ve işkencelerden (!)» bahseden Cumhuriyet Gazetesi bu sefer aynen şöyle diyor. «Emniyet müdürlüğünde Deniz'e iki kıymalı pide ile baklava verilmiştir. Daha sonra basın mensupları fotoğraf çekmişlerdir. Bu ana kadar hiç bir dayak, ya da şiddet izine rastlanmamış, bundan sonra içeriye emniyetin doktoru Vechi Ünal alınmıştır.» (18.3.1971)

Polisin, emniyette aç-susuz tuttuğu milliyetçilere rağmen, komünistlere böyle imkânların verilmesi bir yana Deniz'in bütün yaptıklarını kabul ettiği bütün devrimci komünistleri şaşkına çevirmiştir. Görelim, bütün bu gerçekleri nasıl tahrif edecekler?

Sahtekârların Foyası Meydana Çıktı



● Gezmiş, bu arada Sinan Cemgil, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve Mete Ertekin'in adlarını suç ortağı olarak vermiş ve hangi olayları kendilerinin düzenlediğini açıklamıştır. Buna göre Gezmiş şu olayları saymıştır.

1. ABD Büyük Elçiliği karşısındaki polis noktasına ateş açmak ve iki polisi yaralamak.
2. İş Bankasının Emek Şubesini soymak.
3. Amerikalı çavuş Finley'i kaçırmak.
4. Dört Amerikalı havacı askerli kaçırmak.
5. Bestekâr sokakta ODTÜ İdare Âmiri Nihat Temizer'in arabasını kaçırmak.

Deniz Gezmiş, «Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu» adlı bildirileri de kendilerinin yayınladığını söylemiştir.
Cumhuriyet: 18.3.1971



● «Deniz Gezmiş ilk ifadesinde, Amerikalıları kaçırdıktan sonra 400 bin dolarlık fidye mektubunu ve diğer şartları ihtiva eden bildiriye kendisinin yazdığını açıklamış, «sadece Amerikalıları öldürmediğime pişmanım demıştır.»

Akşam: 17.3.1971



● Deniz Gezmiş'in üzerinde bulunan kimlik kartı şöyledir:
Filistin Demokratik Halk Cephesi
Merkez Komitesi Hüviyet Vesikası No: 9248
İsim: Muhammed Ali
Vazifesi: Savaşçı
Tarih: 15.4.1969

Milliyet: 18.3.1971

Türkiye'de her gün millete ve onun değerlerine hakaret eden bir basın vardır. Bu basının aynı zamanda gayr-i millî kültürlerin enjektörlüğünü yapmak; Türkiye'nin felâketini hazırlayan komünist çetelerini masum göstermeye çalışmaktadır.

Bunun içindir ki biz bu basını, «gayr-i millî basın» diye ilân ettik. Aydın ve halk kitlesi üzerinde düşmanın isteklerine uygun olarak bir «efkâr-ı umumiye» meydana getiren gayr-i millî basın, artık sahte objektifliğini de kaybetmiş, milletin nazarında doğrudan doğruya yalan imal eden bir düşman tezgâhı durumuna düşmüştür.

Yan taraflarda gördüğünüz sahtekârlık, yalancılık ve ihanet ifadesi belgeler; gayr-i millî ve komünist basının hayatı boyunca taşıyacakları bir kara leke olarak kalacaktır.

Kraldan fazla kralcı kesilip, iki soyguncu komünisti aylardır müdafaa yapan, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının âdi birer banka soyguncusu olamayacaklarını yazan, üstü yahudi damgalı kalemler; soyguncu komünistlerin itirafları karşısında ne yazacaklarını şaşırılmışlardır.

Nazizmin çanak yalayıcılığından başlayarak, Komünist Halk Kurtuluş Ordusu isimli kızıl çetelere gönüllü yayın ya taklîği yapmaya kadar oynak olan Cumhuriyet ceridesi, artık hiç bir sâlim düşünce sahibi binin eline alamayacağı bir pes pâyeye haline gelmiştir.

Paşaların komünizm tehlikesine dikkati çekmelerini Faşizm olarak damgalayan ve fakat ordunun siyasi hayata müdahalesi ile aynı paşalara, şirin görünmeye çalışan komünist güdümlü Devrim ceridesi, hiç bir vatanseverin itimat edemeyeceği sahtekârlığın ve ihanetin içine yuvarlanmıştır. Hem de «masum ve cin gibi gençler» diye takdim ettiği komünist soyguncular tarafından.

Soldaki klişesini gördüğünüz belgeler, gayr-i millî basının komünistleri nasıl himaye teklâşına düştüğünü gösterirken; sağdaki sütunda yörülen belgeler de, komünist Deniz Gezmiş'in itiraflarını ve basının kendi kendini yalanlayışını göstermektedir.

Bu haliyle gayr-i millî basın öyle bir suçüstü yakalanmıştır ki, üzerinde, âşığıyla zina eden bir zannenin iğrençliği görülmektedir.

Yanlardaki suçüstü belgeleri, fazla bir şey söylememize imkân bırakmadan gayr-i millî basını idama mahkum etmektedir. Millet, yetkililerden Deniz Gezmiş kadar onu teşvik ve himaye eden gayr-i millî basını da cezalandırmasını bekliyor.



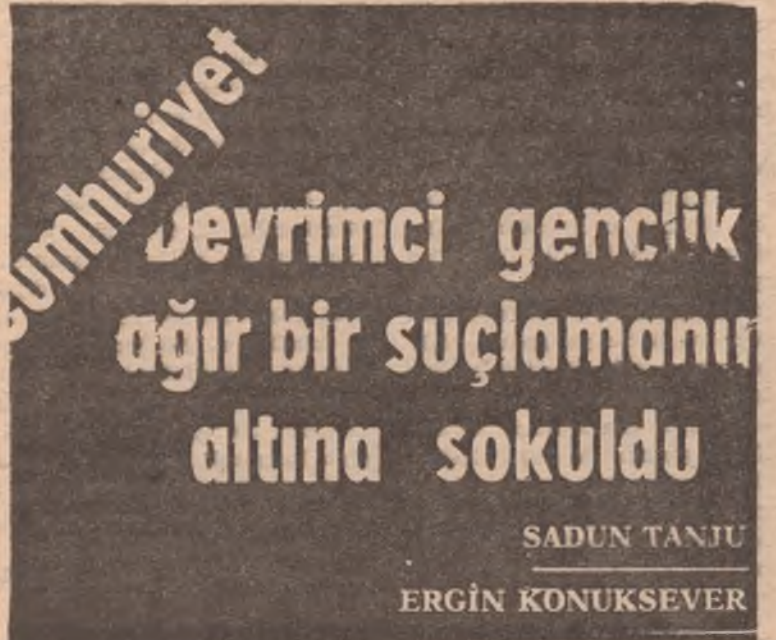
● «Soygunun ne devrimcilerle, ne benimle ilişkisi yoktur. Daha açık söyleyelim. Deniz Gezmiş'le arkadaşlarının bu işi yapmış olabileceklerine asla ihtimal vermiyorum. Polis bir oyuna girmiştir.»

Cumhuriyet: 20.1.1971



● «Deniz Gezmiş'le saklandığı yerde görüştiklerini iddia eden bir grup genç te bize telefonla Deniz'in banka soygunu ile ilgim yok dediğini bildirmişlerdir.»

Devrim: 20.1.1971



SADUN TANJU
ERGİN KONUKSEVER

Moskof'tan Dost Edinmek Milyonlarca Şehide İhanet Etmek Demektir

Bundan elli yıl önce, 16 Mart 1921 tarihinde ezeli düşmanımız Moskof-la dostluk (!) antlaşması yapılmıştı. Sağlam temellere dayanmayan ve bugüne kadar dostluk nişanesi olarak göremediğimiz bu antlaşma sistemli bir politikanın şuurlu bir neticesi değil, zamanın ihtiyaçlarının zarurî denilebilecek bir tezahürüdür. Eğer 1921 antlaşmasını gerçek bir dostluk nümunesi olarak kabul edersek, 1921 yılından zamanımıza kadar geçen 50 yıl gibi kısa bir devrede Rusya ile paylaştığımız acı hatıraları ve sebeplerini izah edemeyiz. Antlaşmadan 4 yıl sonra 1925 yılında imzalanan Tarafsızlık ve Saldırmazlık Paketi'nin telkinlerine rağmen Rusya daima bizim için bir düşman olarak kalmış ve her fırsatta bu düşmanlığını çekinmeden ilân etmiştir. Bundan dolayıdır ki, günümüzde bu antlaşmanın mahiyeti ve gerek Rusya, gerekse milletimiz için taşıdığı siyasi önem iyice bilinmeli ve kavranmalıdır.

Millî mücadelenin en kızgın ve kritik anlarında imzalanan bu antlaşma hiçbir zaman bizi Rusya'ya dost yapmamıştır. Çünkü, gerek Türkiye'nin Rusya için çok mühim olan jeopolitiği ve gerekse Rusya ile olan tarihi ve ideolojik düşmanlığımız, dostluğumuza mutlak bir şekilde mani olan müessir faktörlerdir. Bunun için Rusya ile kurulması mümkün olan dostluğun sınırını günlük politikada değil, tarihin bize ışık tutan sayfalarında ve hatıralarında aramalıyız.

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİĞİ RUSYA İLE DOST OLMAMIZA MANİDİR

Rusya tarihin her devrinde mevcut diyetimiz için bir tehlike olmuş ve zaman zaman aramızda patlayan harpler, dostluk kelmesiyle kapanması mümkün olmayan yaraların açılmasına vesile olmuştur. Bunun da sebebi Çarlık zamanında ve Çarlığın yıkılmasından sonrakı komünist idare devresinde Rusya'nın yayılma siyasetidir. Bu Rusya için tabiidir. Ve in kâr edilmesi mümkün olmayan bir gerçektir. Rusya'nın Çarlık zamanındaki yayılma siyasetini ve Osmanlı devletiyle olan münasebetlerini bir tarafa bırakırsak, komünist Rusya için de Türkiye mühim bir mahiyet arzeder. Çünkü, bütün dünyaya hükmetmek gayesinde olan komünizm bir takım askerî ve iktisadî şartlara muhtaçtır. Rusya'ya askerî ve siyasi güç kazandıracak en mükemmel bölge hiç şüphesiz ki, Boğazlar ve Türkiye'dir. Bunun için de Boğazlar, Rusya ile olan münasebetlerimizin mihenk taşı olmuştur. Asya'dan, Avrupa'ya ve Afrika'ya geçen, Akdeniz'e uzanan yolda Türkiye'den geçmektedir. Türkiye'nin, bir kara parçası olarak üç kıta arasında bir kilit vazifesini görmesi de Rus idealleri -yani komünizm- için ayrı bir değer taşır. Bu şartlardan dolayı Rusya'nın bizimle dost geçinmesi asla mümkün olmamıştır. Ve olmayacaktır.

Her milletin dış politikası belli objektif ve subjektif şartlar tarafından tayin edilir. Dış politikaya tesir eden objektif şartlar o ülkenin jeopolitik ve ekonomik durumudur. Subjektif şartlar ise milletlerin idealleri ve ideolojileridir. Tayin edilmiş bu şartlar altında Türkiye, Rus dış politikası için halledilmesi gereken en büyük bir problemdir. Rusya'nın sıcak denizlere inme hayali, milletimiz için daima korkunç bir tehlike olarak bilinmelidir. Rusya, siyasi tarihiyle belirlenmiş bu gayesine ulaşmak için iki yol takip edecektir. Ya doğrudan doğruya silahlı bir müdahaleyle Akdeniz'e ulaşmak, ya da Türkiye'nin komünist olmasını temin ederek sinsice güneye doğru yayılmak. Her iki hal de bizim için bir tehliktir. Ve Rusya ile dostluğumuza mani olan birer unsurdur.

RUSYA'NIN DÖNEKLİĞİ

Rusya, güneye inme, Akdeniz'e sahip olma gayesine erişmek için bazen sert tutumlara sahip olmuş, bazen de sulh ve dostluk maskesiyle karşımıza çıkmıştır. Rus dış politikasının takip ettiği bu dönekli siyaset, Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlara paralel olarak gelişmiştir. Meselâ 1921 yılında Rusya, Türkiye'yi dost ilân eder, hattâ 1925 yılında yeni bir saldırmazlık paketi imzalar. II. Cihan harbinden sonra Kars, Ardahan gibi doğu vilâyetlerimizi ve boğazları istemekten de çekinmemiştir. Rusya'da iç karışıklıkların, komünizme karşı yapılan protesto ayaklanmalarının yoğunlaştığı anlarda ezeli düşmanımızın barışsever bir pozisyona girdiğini, sulh havarisi kesildiğini görürüz. 1921 Türk - Rus antlaşması da bu prensibi doğrulayan bir belgedir. 1921 yılları hem Rusya, hem de Türkiye için kritik devrelerdir. Rusya'da komünizm henüz kendisini halka kabul ettirememiş, ancak kızıl ordunun kuvveti sayesinde ayakta durmayı başarmıştı. Rusya'nın dış siyasette gösterdiği en küçük bir hata komünizmin yok olmasına vesile olabilirdi. Türkiye'de dört bir yandan düşman işgali altında bulunuyor ve geçici bir zaman için de olsa bir dış devletin yardımına ve desteğine muhtaç bulunuyordu. Bu devrede Rusya, bize zaten yaklaşmak ve millî mücadeleyi komünizme kanallı etmek hayalindedir. Sovyet dışişleri komiseri Çiçerin, Moskova antlaşmasından önce yaptığı bir konuşmada «Moral ve Siyasi gücümüz, doğunun kurtuluşu için savaşan halklarla aramızdaki birlikten ayrı tutulamaz.» diyerek millî mücadelemize iğrenç bir elbise -komünizm- giydirmek istemiştir. Yine bu yıllarda Lenin «Doğu halklarıyla barış içinde yaşamak» sloganını ortaya atarak, Rusya'nın siyasi afını kapatmak istemiştir. Lenin'in bu hareketi samimiyetsizliğin de ötesinde ihanet için hazırlanmış sinsî bir plânın ilk tatbikatıdır. İşte bu zarurî şartlar 1921 yılında bizi Rus-

ya ile antlaşmaya sevk etmiştir.

Bu yıllarda Rusya ile yapılacak bir antlaşma, ancak sağlam ve şuurlu bir politikanın desteğinde bizim için faydalı olabilirdi. Aksî halde Rusya'yı gerçek bir dost gözüyle görmek, Rusya'nın daha sonra giriştiği ihanetlerden bihaber olmak demektir ki; Bu ne devlet idareciliği, ne de vatan severlikle bağdaşmayan bir harekettir.

Rusya, Türkiye'deki basiretsiz devlet adamlarını, siyasi ve iktisadî alanda zaafa uğradığımız anları da fırsat bilerek, zaman zaman tehdit etmiştir. Meselâ 1945 yılında, başta İnönü olmak üzere bilgisiz ve kabiliyetsiz devlet adamları Rusya'nın sert ultimatomlarıyla karşılaşmışlardır. Siyasi idarecilerin II. Cihan harbi karşısındaki şaşkınlığından istifade ederek Rusya'nın savurduğu bu tehdit ve toprak talebi yadigarınamalıydı. Çünkü, Rusya'nın sulhü aldatıcı, sükutu kudurgan, dostluğu hain, yardımı mihnet vericidir. Rusya bundan sonra da zayıf anlarımızı kolayacak ve eline geçirdiği her fırsatta gerek kuzey-doğudaki topraklarımızda, gerekse boğazlar meselesinde karşımıza çıkacaktır. Bu böylece bilinmelidir. Ve Rusya'nın sahte dostluğuna aldanılmamalıdır.

Rusya, tarihî gayesine erişebilmek için bazen dost, bazen de düşman olarak kendisini tanıtmıştır. Bu döneklik Rusya'nın menfaatlerine ve Türkiye'deki siyasi liderlerin fikrî yapılarına bağlı kalmıştır. Meselâ Millî Mücadele yıllarında bize dost görünen ve yaltaklanan Rusya, 1925 de ikinci bir antlaşma ile komünizm için Türkiye'de zemin hazırlamak istemiştir. Ama ne zamanki bu dostluk Rus menfaatlerine dokundu, Rusya da tutum değiştirdi. 1939 yılında Rusya'nın çok ileri giderek boğazlar hakkında çeşitli antlaşmalarla belirlenmiş hükümleri değiştirmek istemesi Rusya ile aramızı açmıştır. 1945 yılında Rusya'nın daha çok sertleşen dış politikası Türkiye'yi iyice kendisinden tecrit etmiştir. Yine 1945 yılında, Yalta Konferansında Stalin boğazlarda hak istemeye yeltendi. «1945 yılı Şubat ayında toplanan Yalta konferansında Stalin, Türk boğazları hakkındaki Montreux sözleşmesinin değişmesini talep etmiştir. Bu değişme talebine, Sovyetler Birliğine boğazlardan üs verilmesi ve Ardahan'ın iadesi istekleri eklenmiştir.» (1)

Ruslar, zaman zaman kendi istekleriyle imzaladıkları antlaşmaları da feshetmekten çekinmemişlerdir. Çünkü Rus menfaatleri ve yayılma stratejisi, dış politikalarını bu yönde harekete zorluyordu.

«Molotov, 19 Mart 1945 de Türkiye'nin Moskova Büyükelçisi Selim Sarper'e, Sovyetler Birliğinin 1925 tarafsızlık antlaşmasının 7 Kasım 1945 tarihinde feshedeceğini tebliğ etmiştir.» (2)

Daha sonraki yıllarda Menderes hükümetinin Ruslara taviz vermeyişi, Moskof dış politikasının değişmesine sebep olmuştur. Artık Rusya sert tutumunu değiştirmiş ve sulh havarisi kesilmeye başlamıştır. Zor kullanarak elde edemediğini sulh sayesinde elde etme yoluna gitmiştir.

1964 yılında Suat Hayri Ürgüplü hükümetinin tavizi ve gafleti Rusya için en büyük kazanç olmuştur. Son yıllarda Rusya'nın bize karşı barışsever bir politika takibi de elinde mücevher olan çocuğu kandırmak için verilen elmaşkeri kabildendir. Yoksa Rusya'nın bize dost olması, tarihî hakikatlerin inkâr edilmesidir ki; bu sağlam düşünceli devlet adamları ve vatansever aydın zümrenin kabul edemeyeceği bir husustur.

Devamı Gelecek Sayıda



— Demirel, Nazmiye Hanım ve Kosygin dostluk antlaşmasında!. Türkiye'de komünist hareketler, bu dostluk antlaşmalarının meydana getirdiği ortamda gelişmiştir. Şimdi mason - komünist işbirliği anlaşıldı mı acaba?

İnönü'nün Hayat Hikâyesi Millete Düşmanlıkla Geçmiştir

«Boykot ve işgal aynı şeydir», «Toprak işgalleri devrimci bir harekettir. Tarafımızdan tasvib görür.» Bu sözler sizin sayın İnönü. «Bana sosyalist dersiniz, size teşekkür ederim.» Bu söz de sekreteriniz Ecevit'in. Hatırlarsınız, Almanya'da vermiş ti bu demeci.

Bugün de konuşuyorsunuz. Hem bir söyledığınız diğerini tekzip ediyor. Demokratik bir istifa var diyor sunuz. Ve sonra ilâve ediyorsunuz. Meclise bir kıt'a gibi emredilemez. Neyse bizim söylemek istediğimiz başka şey. Türkiye'de komünistlerin mahdumunuzun himayesi altında, O. D.T.Ü. ni kızıl ihtilâl üssü haline getirdiklerinden her halde haberiniz vardı. Göz yumdunuz. 1965 de iktidar koltuğunu kaybedince, talebe ha reketterini kışkırtan mesajlarınız ha fızâlardadır. 6. Filo'ya karşı yapılan ilk hareketler sizin gençlik kollarınızın öncülüğünde, komünistlerce yönetilmemiş miydi?

Bunları unuttunuz. Millete de unutturmaya çalışıyorsunuz. 1965 de iktidarı kaybedince anti-Amerikancılık yaptınız. O zaman gazetelerdeki beyanatlarınız müseccel komünistlerce alkışlanıyordu. Erdal beyin Şap-lakoğlu'na yaptığını izaha lüzum var mı?

Şimdi sizin siyasi hayatınızı, dostu nuz İhhami Soysal'ın kaleminden okuyalım.

«O İsmet Paşa değil miydi, Mustafa Kemal Anadolu'da ilk ulusal kurtuluş savaşının tohumlarını ekmek için kanını ve canını bile gözden çıkarmışken, İstanbul'da oturup Karabekir'e, «Gel, seninle bir çiftlik satın alıp bir kenara çekilelim, mandıracılık yapalım» diye yazan.

...İsmet Efendiye güvenip onun uzattığı zokayı yiyenler sonunda kelle-yi verir. Pazartesi günü esip savuran İsmet Efendi... Bakalım hazretin

bu yeni numarasının ardından ne çıkacak?» (Akşam: 17 Mart 1971, Karşı Devrim).

Anlaşılan İhhami Soysal'da sizin zokanızdan tatmış olacak. Maamafih Ant'ta Soysal'dan pek geri kalmıyor. O da sizin riyakâr olduğunuzu yazıyor. Serbest Fırka, DP ve belki de AP nin başını yemekle kalmadınız. Büyüttüğünüz evlatlarınızı da sokağa fırlatıyorsunuz. Elbette onların da size söyleyecek bir kaç sözünü bulacaktır. Tabii görünüz.

Aşırı sağ teranesini palyaço gibi yıllardan beri tutturdunuz gitti. Milleti bızatlı kendisini mürteci olarak göstermek, siyasi hayatınızın en büyük maharetidir. (!) Millet sizin nazarınızda mürtecidir, sayın İnönü.

Zira siz yıllardır Başbakanlık koltuğuna lââyık görmez. Biliniz ki gör-meyecektir de... Dönme yahudi, Robert Kolej'in mütevelli heyeti azası İpekçinin de, sizi sütunlarında masum gösterme çabaları netice veremeyecektir. Lâkin ihtirasınız o kadar korkunç ki... Bu korkunçluğu kelimelerimiz anlatacak kapasitede değil, emin olunuz.

Bankaların soyulması tabii hale gelmiştir. Camilere bomba atılması her gün görülen vak'alar oldu. OD-TÜ Havana Üniversitesine parmak sırtacak teçhizatla mücehhez. Polisler, jandarmalar kurşunlanıyor. Adamlar kaçırılıyor. Başkent bomba istasyonu haline getirildi. Bir eşkiyayı yakalamak en büyük hadise oldu. İnönü'ye sorarsanız bütün bu suçlar aşırı sağcılarındır. Solcular tehlikeli değildir. «Solcuların yaptıkları yanlarına kaldı» diyor. Ne kaldı? Mehmetçiği vuranların hangisi cezalandırıldı. Eşkiyalar hâlâ firar.

Milletimizin buhrandan kurtuluş mücadelesi gittikçe şuurlanmakta-

dır. Umulduğundan çok daha kısa müddet içinde teşkilatlanacaktır. Yıllardan beri süregelen parlamento çekişmeleri milletimizi bir hayli yıpratmıştır. Buhrandan kurtuluşumuz için politika sahnesine atılanların, şimdiye dek mesafe katedemediği, kurtuluşu geciktirdiği görülmüştür. İşte bu tez artık değişmektedir. İnönü'nün asıl endişesi buradan doğmaktadır.

Sayın Paşa, durup dururken sağcılara «caniler» diyordunuz. Ne gariptir ki esas canilere de «haytalar» diye sesleniyordunuz. İşte o haytalar-dan biri (Deniz Gezmiş) sizi Mareşal Peten'e benzetildiğini söyledi. A-çıkça alay ediyor. Ama millet sizinle alay etmek değil, hesap sormak arzusunda, paşa. Bunu böylece biliniz.



— Bütün siyasi buhranlarımızda, mi de bulandırıcı bir ihtirasla devlet gemisine yalpa yaptıran ve dış politikada batı uyduluğunu prensip haline getiren ve ayaklarının birisi me-zara gittiği şu anlarda ihtiras ve ki-rin yetiştirdiği çömezlerine miras-bırakan, iktidar muhterisi İnönü

«Devrim» Yalancılığını İtiraf Ediyor

DEVİRİM

(Mahkeme kararı gere-gince yayınladığımız tekzip yazısıdır)

**« Devrim
asılsız ve
kasıtlı
haber
yazıyor »**

Gazetenizin 12. 19. 1971 tarihli 65 sayılı nüshasında birinci sahifesinin 3 nolu sütununda başlayıp 5 nci sahifenin 8 nci istibdadı hortlatılmak isteniyor» başlıklı yazınız doğru değildir.

Gerçek şudur :

Askeri Tıbbiye ile ilgili iki dosyadan, HİKMET ŞÜER'in düvülme olayı ve Komünizmin propagandası ile alakalı dosya Hâkim Üsteğmen Muhteşem SAVAŞAN'dadır. Soruşturması onun tarafından yürütülmektedir. Yazınızda bahsedilen 6 öğrenci bu davadan tutuklanmıştır. Tahliyelerinin sebebi şikâyetin geri alınmasıdır. Soruşturma da halen devam etmektedir.

İkinci dosya Hâkim Yarbay Nevzat ULUTAS'dadır. Konusu Askeri Tıbbiye'ye gece yapılan 5 el ateş atılan patlayıcı madde ile alakalıdır. Savcı olayla Askeri Tıp öğrencileri ni alakalı gördüğünden Mahkemeden Askeri Tıbbiye'yi arama kararı almıştır. Merkez Komutanlığı ile yapılan işbirliği neticesinde Hâkim Yarbay Nevzat ULUTAS'ın idaresinde 20 kişilik Subay grubu tarafından arama yapılmıştır.

Aramada; Komünist Manifestosu, Çin Komünist Partisi Tüzüğü, Rus Komünist Partisi Tüzüğü, Mao'ya, Lenin'e ve Stalin'e ait bir çok kitaplarla, barut, demir çubuk bulunmuştur.

Neden ATATÜRK'e ait bir şey bulunmamıştır? ATATÜRKÇÜLÜK bu mudur?

Aramada hiçbir öğrenci ile, «Sen Devrimci misin, değil misin» şeklinde konuşulmamıştır.

Keza Türkçü olmayan burada yaşayamaz sözü de sarf edilmemiştir. Çünkü her Türk Türkçüdür. Herhalde, Rus'çu, Çin'ci ve Amerikancı değil dir.

Şerefli Türk Ordusunun bir mensubu olarak Atatürk'ün «Ne Mutlu Türk'üm diyene», «Bir Türk Cihana Bedeldir», «Muhtaç Olduğun Kudret Damarlarındaki Asıl Kanda Mecuttur», sözlerini, kendisine Bayrak Yapmış bir kişiye if-tirada bulunmak Atatürk düş-manlığının ta kendisidir.

Kimseye «alın şu itli» şeklin de konuşulmamıştır. Bu sözün sarfına alle ve askeri ter-biyem manidir.

Bu ne biçim bir basın anlayışı ki her duyduğu veya uydurduğu haberin aslını öğrenmeden yazabiliyor.

4/3/1971

Baki Tuğ
Hâkim Yüzbaşı

Yahova Şahitlerinden

Yunanlılar Bile Nefret Ediyor

Milletler kendi ülkeleri üzerindeki yahudi boyunduruğunu kırmak için gayret sarfetmektedirler. Son günlerde, Yunan ordusunda yayınlanan bir kitapta hristiyan aleminde gelişen anti-sionist hareketler zincirinin bir halkasıdır. Kitap Arşimed Haralambos adında bir papaz tarafından yazılmıştır. İsmi «Yahova şehitlerinin Gizli Planları»dır. Kitap, Yahova şehitlerinin Yahudiliğin bir öncü kolu olduğunu belirtmektedir. «Yunanistan'daki Yahova şehitleri, Beynelmillel Yahudilik tarafından gelecekte, Hristiyanlığa karşı dünya Sionizminin koruyucusu olmak gayesiyle finanse edilmektedir.»; «Yunanistan'daki Yahova Şahitlerinin faaliyetleri, ancak

beynelmillel Yahudiliğin liderliğinde yürütülmektedir.» «Yahudiler dünya, kapitalinin onda dokuzunu kontrolleri altında tutmaktadırlar. A.B.D'yi ekonomik bakımdan idare edenler, aynı zamanda Avrupa'yı ve diğer memleketleri muhteşim ölçülerde idare ederler.» Kitap daha geniş dökümanlarla, dünya milletlerini, yahudiliğin nasıl köleleştirmek istediğini izah etmektedir. Türkiye'de de Yahova Şehitlerinin uçları vardır. Çeşitli şekillerde faaliyet yürütmektedirler. Tiyatro, dersane, doktor, tercüman v.s. olarak beynelmillel yahudiliğin ihanet planlarını tatbik etmektedir. Yahudiler, bu teşkilatın fahri üyesidirler.

BEYLER! MİLLET ÜZERİNDE Masonlar Ordunun İstekleri

MİLLİ ORDUNUN İKAZI

9 Marttan bugüne kadar geçen de, önemli bir yer işgal etmektedir. Denebilir ki Ordu, son hareketiyle milletin hayatını korumaya azimli olduğunu belgelemek istemiştir. 12 Mart tarihinde verilen muhtıra, Millet buhranının mes'ulü şer kuvvetler ce ne tarafa çekilmek istenirse isten sin ister karşı çıkmak suretiyle, ister tasvib eder görünmekle ne türlü tavrı takınılırsa takınılsın, Muhtıra ve Ordu'nun tutumu millî ideal leri gerçekleştirme yolunda atılmış bir adımdır. Muhtıra, son iki asırdan beri devlet hayatını, kendi menfur emelleri uğruna işlemez hale getiren, millî serveti düşmanlara yem yapan, millî ahlâkı yıktıkça yıkan ve millet bünyesini kurt gibi kemirerek milleti kendi değerlerinden uzaklaştıran, beynelmilel şer kuvvetlerin, yahudiliğin, onun ön karakolu masonluğun, hristiyanlığın ve beynelmilel komünizmin, milletimizi yok etme plânlarına karşı açılmış millî mücadelede bir kıvılcımdır. Muhtıra, günden güne yokoluşumuzu hazırlayan millet buhranını, çözmek ve buhrandan kurtulmak için milletin yürüttüğü buhrandan kurtuluş mücadelesinde atılmış bir adımdır. Bu böyledir. Lâkin, muhtıra verildikten sonra vuku bulan hadiseler muhtıranın gerçek mahiyetini bulandırmıştır. Muhtıraya komünistlerden bir kısmının sahip çıkıyor görünmesi, üzerinde bir takım istifhamlar meydana getirmiştir. Burada, muhtıranın niçin verildiğini, komünistlerin muhtıraya niçin sahip çıkmak istediklerini, komünistlerin orduyu ne zaman destekleyeceklerini, veya ortak cepheye alacaklarını İnönü'nün niçin karşı çıktığını ve muhtıranın verililiş sebebinin giderilmesi için ne yapmak lâzım geldiğini belirteceğiz. Muhtıra, mevcut buhranın çözülmesi için verilmiştir. Bu buhran nasıl çözülür? Bilmek gerekir. Aksi halde, hareket millet düşmanlarına kâfi getirebilir.

MUHTIRA NİÇİN VERİLMİŞTİR?

Türkiye, millet hayatını kontrolü altına almış gizli bir despotluğun keyfince yönettiği ülke haline gelmiştir. Yahudiliğin ön karakolu, beynelmilel gizli teşkilât masonluk, millet hayatına keyfince sınırlar koyuyordu. Millet, gayri millî sistemlerin kışkacında inim inim inletiliyordu. Mason localarının finanse ettiği bir avuç komünist çeteci, üniversitelerde, fabrikalarda, işyerlerinde, hatta sokaklarda milletin evlâdlarına rahat yüzü göstermiyordu. Bilgi locasından telimat alan iki birader Çetin Altan ve Süleyman Demirel; El-Fetih gerillasının köpeği komünist Deniz Gezmiş ve ona tabanca ve para yardımı yapan, fuhuş ticaretini, namussuz bir kadın bulamayınca karısını teşhir etmekten çekinmeyecek bir orana vardırıan Güneydin Gazetesinin sahibi mason Haldun Simavi millet hayatının üzerinde en adli bir kumarı sürdürüyorlardı.

Milletin, iş yapsın diye gönderdiği milletvekilleri, devlet müesseselerinde kendi işlerini yürütmekle meşguldüler. Millet sahipsizdi Millet kim sesizdi. Ordu da bunlardan tedirgindi. Bu hususu bir gazete şöyle açıklıyordu:

«Türkiye'yi bölmek istiyorlar... Banka soyanlar niçin yakalanamıyor? Küçük yavrular bombalarla parçalanıyor. Yoldan geçerken insanlar kaza kurşunu ile ölüyor. Askere silâh çekiliyor... Bütün bunlar cezasız mı kalacak?»

Yalnız bu gece değil, aylardır subayların birbirlerine sordukları sualler ve konuştukları konulardı bunlar.

Çantasında üç tabanca, iki dinamit tokumu bulunan genç kız mahkemeden elini kolunu sallayıp çıkıyordu bu arada. Pek çok suçlu da aynı durumdaydı.

Daha açıkçası Adliye mekanizması pek kolay işlemiyordu... Çünkü hâkim ve savcıda korkuyordu hayatla-

rından..»

(Hürriyet 17 Mart 1971)

Orduya saldırılar oluyordu. Anadolu'nun pek çok yerinde, kışaiaida yangınlar çıkarılıyor, hırsızlıklar yapılıyor ve kurşun sıkılıyordu Üstelik ordu içerisine sızmayı başaran komünistler akıllarınca, kendi düşüncelerini ordu vasıtasıyla gerçekleştir mek istiyorlardı.

«Silâh Kuvvetleri'nin yüksek rütbelilerine veya daha alt rütbedeki subaylara bilhassa 16 Hazirandan bu yana yapılan yazılı, sözlü tecavüzlerin bardağı taşır damlalar hâlinde akıp durduğu konuşuluyordu. Ordu çevrelerinde..»

(Hürriyet 17 Mart 1971)

«İstihbarat Teşkilâtının bildirdiğine göre bir sivil komünist kadro aralarına mahdud miktarda karışan kan dırılmış bazı asker kişiler bir mace-rayaya girişmek üzere idi... Mutlaka önlenmesi lâzımdı bu hareketin. O anda Tağmaç ve kumandanlar gayet kararlı bir şekilde durumu ele alarak orduyu alâma geçirdiler. Ve sonra üç maddede sıralanan muhtıra orada kaleme alındı..»

(Hürriyet 17 Mart 1971)

MUHTIRAYA TEPKİLER

Ordu bu huzursuzluklar sebebiyle harekete geçti ve 12 Mart muhtırasını yayınladı. Muhtıra sol cephe de parçalanmalar meydana getirdi. Bir grup komünist, muhtıraya sahip çıkmayı denedi. Bir kısmı da buna «gün lerdire söyledikleri faşizmin geldiği» şeklinde mana verdi. Bu, aslında komünistler arasında «ordu politikası»nda mevcut bulunan ihtilâflardan ileri geliyordu. Bir kısım komünistler, ordu içerisindeki ilerici (!) subayları, ihtilâlde ortak cepheye alarak hareket edecekler. Bir kısmı da, ordunun tüm olarak burjuva olduğunu ve toptan imha edilmesi gerektiğine inanıyordu.

Gerçekte, komünistlerin, orduya karşı politika çizme mecburiyetleri «Sıkı yönetimle» başlıyordu. 16 Haziran Kızı Sali hadiselerinde, komünistlerin ihtilâl denemelerinde, hareketi bastırmak isteyen ordu «faşist» olarak damgalanmıştı. Ondan sonra, bir taraftan hücum ederek, bir taraftan parçalamak istiyerek son aylara kadar gelinmiştir. Komünistler, ihtilâl metodlarını harfiyen uygulamışlardır. Banka soymuşlar, adam kaçırmışlar, ordu karşı çıkınca, Mehmetçiği kurşunlamışlardır. Ve ODTÜ hadiseleri bardağı taşıran son damla olmuştur. ODTÜ'de Mevlûd Meriç'in şehid edilmesi üzerine Genel Kurmay Başkanı «Mehmetçiğe kurşun sı kılması orduda nefret uyandırmıştır» demiştir. Bundan daha önce Kurban bayramında verilen mesajda bütün komünistleri gocundurmıştır. Bu hususta, meşhur masonlardan olan Refik Tulga şöyle yazmıştır:

«Bir Genelkurmay Başkanının «Kahraman Türk Silâh Kuvvetleri» diye başlayıp, «Aziz Vatandaşlarımız» diye devam eden mesajı, askerlikle ilgili olmayan, tam anlamıyla politik bir bildiridir..»

(Cumhuriyet 24 Şubat 1971)

Eski Romalılar devlet idaresi için den çıkılmaz bir hal alınca, altı ay için, kendi beğendikleri arasından bir asker diktatör seçer, gerekli temizliği ona yaptırır ve altı ay sonra işleri yine bozmak üzere ellerine ahırlar müş..»

(24 Şubat 1971 Cumhuriyet)

«Şu bilinmelidir ki; normal bir hukuk düzeni içinde yaşayan devletlerde askerlerin bir iç politika aracı olarak kullanılması tasvip edilemez bir harekettir. Hele orduya, komutanlarına saygısızlık ediliyor, diye kışkırtıcılık yapmak, endişe verici tehlikeli sonuçlar doğurabilir..»

(Cumhuriyet 24 Şubat 1971)

Bu, o zamanlar bütün komünistle-



— Demirel'in yerine getirilen yeni Başbakan N. Erim.

rin fikrini yansıtmaktadır. Görülüyor ki, mason - komünist işbirliği, işlerine gelmediği için «ordu politikaya karışıyor» yaygarasını koparmaktadır. O zaman, ordu zalimdir, gerçiklerin oyununa gelmiştir. Devrimcilerle karşı çıkmıştır, vesaireler. O günden sonra da komünistlerin tecavüzü durmamıştır. Komünistlerin parolası «jandarma süngüsüne karşı mücadele» olmuştur. Bütün bu iğrenç tecavüzlerden sonra ordu içindeki, komünistlere satılmış bir grup, sivil komünistlerle birlikte ihtilâl yapmayı denemişlerdir. İşte bunun üzerinedir ki «12 Mart Muhtırası» verilmiştir.

● TİP Muhtıraya karşı çıkıyor: TİP, muhtıraya karşı çıkmış, ordunun bu hareketinin anti - demokratik olduğunu söylemiştir. TİP'in kapatılması şayiası da, bunda etkili olmuştur. Ordu'ya bağlı, ordunun kont rolünde bir iktidarın demokratik olamayacağını ve derhal seçime gidilmesi gerektiğini propaganda etmiştir.

● Doğan Avcıoğlu grubu hareketi istismar etmek istiyor: Doğan Avcıoğlu grubu ve Cumhuriyet gazetesi nin propaganda ettiği komünist grup muhtırayı «ilerici ve devrimci bir atılım» olarak vasıflandırmışlar ve ordunun yanında olduklarını bildirmişlerdir. TÖS ve Cumhuriyetin isimlerini saydığı üç-beş kişilik dernek-

Milliyet
Halk Gazetesi



Milliyette yayınlanmış bir karikatür. Tağmaç'ın Bayram Mesajı üzerine, Ordu'nun ordu düşmanlarına çatması, faşizm olarak itham eden iğrenç bir fikrin ifadesi...

RİNDE KUMAR OYNAMAYIN! Edeceklerini Dejenere Edecekler

ler bu görüşü benimsemişlerdir. Yalnız, onların benimsediği şey, ordu nun hareketi değil; kendi anladıklarına göre bir «devrim» hareketidir.. Daha doğrusu, orduyu bir merhale olarak düşünmüşler, istediklerini ordu vasıtasıyla gerçekleştirmek istemişlerdir. Meselâ tekliflerinden birisi «alt yapı devrimlerinin gerçekleştirilmesidir». Bunlar yapılmadan, hiç bir tedbir netice vermiyecektir onlara göre «Alt yapı devrimi» ise Marx tarafından imal edilmiş bir yut turmacadır. Toprak reformu yapılmaması, şart koşmuşlardır Sosyalist ülkelerle işbirliği yapmayı, bağımsızlaşmayı (!) (yani ittifaklardan sıyrılmayı) ileri sürmüşlerdir. Bütün bu istekler Mao'nun stratejisine göre «demokratik devrim» safhasıdır. Ondan sonra da sosyalist devrim gelecektir. Cengiz Kargılı beyanatında:

«Bu durumda ilk temel, alt yapı devrimlerinin gerçekleştirilmesidir. Ekonomik ve toplumsal sorunların çözümü, «runlu olup seviniler ondan sonra düşünülmelidir.» demiştir

(Cumhuriyet 15 Mart 1971)

Yine aynı gazetenin bir başka yazarı da şöyle söylüyordu:

«Bu nedenle ordu temsilcilerinin Anayasa gereği bir düzenin kurulması ve devrim kanunlarının çıkartılarak sosyal, siyasal ve ekonomik sorunların çözümü için bir an önce çözüm getirilmesi yönünden giriştiği davranış saygı ile karşılanacak, ulusseverce bir harekettir.

Bu durum karşısında eğer tenkit edilecek bir müessese varsa, o da elbette ordu değil, ordu» böyle bir davranışta bulunmaya mecbur bırakan parlamentodur.»

(Cumhuriyet gazetesi)

Görülüyor ki, bundan bir müddet önce, «Refik Tulga»nın yazısını neşrederek, orduya hücum ettiren Cumhuriyet gazetesi, taktik değiştirerek ve bir köpeğin sırnaşıklığı içinde orduya yağı çekmeye çalışıyordu. Fakat bu palavraları kim yutacaktı. Kim yutacaktı dün «sıkı yönetim kalkmalıdır» diye manşet çeken Devrim ceridesinin bugün orduya tabasbusunu?

● Komünistlerin eylemci (!) grubu, orduya şart koşuyor:

Komünistlerin diğer bir grubu da orduya, hareketi desteklemek için şartlar ileri sürüyordu. Aksi halde, ordu faşistlikten kurtulamıyacaktı. Ve devrimci eylem sürüp gidecekti. Şartlarından bazıları şunlar.

«DEV - GENÇ aşağıda kısaca sayılacak istekler gerçekleştirildiği takdirde subayların hareketini desteklemeye hazırdir.

141 ve 142. maddeler kaldırılmalı ve genel af derhal çıkartılmalıdır.

Sosyalistlerin işçiler ve köylüleri devrimci bir ruhla örgütlemelerine herhangi bir şekilde engel olunmaya kalkılmamalıdır.

Aksi halde şartlar ne olursa olsun emperyalizmin her türlü oyununa ham olan DEV - GENÇ eskisi gibi mücadelesini en amansız şekilde sürdürecektir.»

(DEV - GENÇ bildirisi)

«Anti demokratik 141 ve 142. maddeler kaldırılmalıdır.»

(İ.T.Ü. Olaylar yorumları)

Burada öngörülen şartların hepsi, komünistlere ayakbağı olabilecek hususlardır. Komünizmi sözle yasaklayan kanunların bile kalkması şartıyla ordu desteklenecektir. Aksi halde ordu, şu ithamlara maruz kalacaktır:

«İşte böyle bir ortam içinde verilen muhtırayı iki yönden eleştireceğiz.

1. Muhtırayı verenlerin niteliği: Muhtırayı verenleri» olan Memduh Tağmaç bir «sak demec ve davranışlarıyla rimcilere cephe almış bir kişi. Daha iki gün önce iktidarı destekleyeceklerine dair konuşmalar yapan, demecler veren bir kişidir. Bu ve bundan pek farklı olmayan diğerleri kalkıp biraz aşağıda niteliğini eleştireceğimiz muhtırayı vermişlerdir.

2. Muhtıranın niteliği: Bugünedek devrimci geçinen pekçok kişinin sarıldığı bu muhtıra mahiyetli itibarıyla de ilerici değildir.»

(İ.T.Ü. Olaylar yorumları)

«Aylardır Sunay Askeri komutanlar - Demirel koalisyonu Türkiye'yi yönetmekte idi. Bu üçlü yönetim Anayasayı ayaklar altına alarak yarı faşist bir idare getirdi.»

(İ.T.Ü. Olaylar Yorumları)

«Çöküş devrimci olmayan askerî iktidarlara da ölenemez.»

(İ.T.Ü. Olaylar Yorumları)

Bütün bu vesikalardan varılacak netice şudur ki: Ordunun, komünist, ilerici, devrimci veya şu - bu adlarla anılan teşkilâtlarca desteklenmesi tek şarta bağlıdır: Ordu komünistlere ses çıkarmamalıdır. Hatta ordu komünistlere yardım etmelidir. Muhtırayı destekleyenler bu şartı gerçekleştiremez zannıyla desteklemişler, karşı çıkanlar da; ümidleri olmadığı için karşı çıkmışlardır. Aslında niyet aynı menhus niyettir. Ve bunun böyle olduğu kısa zamanda anlaşılacaktır. Zira, Ordu, içine yapışmış kenelerden bir kısmını temizlemiştir. Bunlar komünistlerin «Radikal Genç Subaylar» diye adlandırdığı kimselerdir. Dev - Genç bildirisinde bunlar hakkında şöyle demektedir:

«Radikal genç subaylar her an bir oyuna gelme tehlikesiyle karşı karşıyalar.» (Dev-Genç)

Komünistlerin Harbiye içerisine sokmak istedikleri beş tane, dışarı atılmıştır. Bunlar da «savaş katılan herkes dostumuz, karşı çıkan herkes düşmanımızdır» demektedirler. Ordunun süngüsü bunlara battığına, bundan sonra da batacağına göre, he men önümüzdeki günlerde ordunun aleyhine dönmeleri isten bile değildir.

● İnönü de Muhtıraya karşı çıktı: 1960 ihtilâlinde, ihtilâlden vurgun yapma fırsatını elde eden İnönü şimdi, arpalık kesildiği için Ordu'nun muhtırasına karşı çıkmıştır. İfadeler son derece enteresandır. Yıllardan beri demokrasinin ırzına geçenler demokrasi adına en namussuzca zulmü milletin evlâdına reva görenler,

şimdi demokrasi havarisi kesildiler. Bakın ne diyor. koca bunak:

«Yüksek ordu kumandanları, bir hükümetin değişmesini ve yeni kurulacak hükümetlerin kısa vadeli ve uzun vadeli ne gibi işler yapmaları lâzım geldiğini düşünür, takdir eder ve yapılması zarurî bir tedbir olarak teklif ve ısrar ederse, artık parlamento hayatının işlediği tasavvur olunamaz. Parlamento Anayasa düzenidir. Onun denetlenmesi, hükümetin düşürülmesi, kurulması usullerinin tayin olunduğu yerdir.»

«Parlamento böyle bir baskı altında kaldıktan sonra artık görevini yapacak halde değildir. İcranın emri altında bulunan kumandanların takdir edeceği veya tenkid edeceği ölçüye göre hükümetler kalacak veya kalmayacak. böyle bir düzen demokratik düzen değildir.»

(Yeni Gazete 16 Mart 1971)

İnönü niye karşı çıktı bu muhtıraya? 1960 ihtilâlinde iktidara gelin güvey olurken şimdi neden aleyhinde bulunuyor? Sebebi basit: İhtiras! Yapılan hareket İnönü'nün kontrolünde değildi. İnönü başbakan olamıyacaktı. O halde karşı çıkmalıydı buna.. Yıllardan beri milleti inim inim ineten bu politikacı maskeli harp zenginleri, İstiklâl Harbi vurguncuları yine millete ve millî orduya karşı çıkıyorlardı. Ve ondan sonra da Orduya «aşırı sağ» hedef göstermeye çalışıyordu:

«Memlekette aşırı uçlar vardır. Aşırı sol uçları temsil ettikleri farzolan insanlar ve örgütler, son zamanlarda cüretli hareketler yapmışlar ve bunlar yanlarına kalmıştır. Buna karşı tepki olarak ve daha önceki harlıkların neticesi olarak aşırı sağ da geniş ölçüde örgütlenmektedir. Aşırı sağın örgütlenmesi, tabiatı itibarıyla yavaş olur, görünmez olur ve patladığı zaman onların getirdiği huzur suzluk çok yaygın ve çok geniş olabilir ve memlekete çok zarar verebilir. Onun için sayın Cumhurbaşkanına, bu aşırı akımların durdurulmasını ciddi görev olarak deruhte edecek

bir hükümetin kurulması lüzumuna işaret edeceğiz.»

(Ulus, 17 Mart 1971)

Böylece 1965 yıllarından kalma, kin ve hasetle millete hücum ediyordu. Onun gözünde kendisini iktidara getirmeyen millet gericiydi. Milletın tecavüzlere cevap vermek için, vatani, namusu korumak için yaptığı hareket «irtica ayaklanmasıydı». Tıpkı Yunan sürülerinin ithamını savuruyordu millete. Ermeni çetecilerinin, rum palikaryalarının iğrenç suçlamalarını millete reva görüyordu. Kendi aklınca uydurduğu «sağ» ve «aşırı sağ» mefhumları arkasında millete hakaret ediyordu.

SAĞ NEDİR? SOL NEDİR?

İnancımıza göre Sağ: İnsan ve cemiyet bünyesinin kanunlarının ilmi ifadesidir. Sağın prensipleri, gerçek ilmin kanunlarıdır. Sağ, insan bünyesine uygundur. Cemiyetin, huzura kavuşması, ancak sağ ideolojinin, prensipleriyle mümkündür. Sol ise, insan bünyesine, eşyanın ve cemiyetin kanunlarına uygun olmayan prensipler topluluğudur. İnsanı buhrana götürür. İnsan buhranının baş mes'ulü, sol ideolojiler ve onların tezgâh layıcılarıdır. Kapitalizm soldur. Komünizm soldur, Faşizm soldur. Hristiyanlık soldur. Yahudilik soldur. Bunlar sağ değildir. Sağ, milletimizin asırlardır şerefle yaşamasını temin eden, insanca yaşamayı öğreten hayatının ifadesidir. Milletın mücadelesini, bu hayatı koruma ve yıllardır bulandırılan bünyesini kurmak içindir. Bu mücadeleye, irtica diyenler de, fericilik diyenler de ismi ve sıfatı ne olursa olsun millet düşmanlarıdır.

MASON LOCALARININ

İHANETİ DEVAM EDECEKTİR?

Türkiye'de milletimizin rahat yaşamasını istemeyen, tedrici bir tarzda millet bünyesini yıkıma götüren ve milleti sion emperyalizmine peşkeş çekmek isteyen masonluk, yahudiliğin tahrip vasıtası komünizmi tezgâhlamıştır. Millet, kendi halinde (Devamı Sayfa 13'te)



— Pravda'da (pardon Cumhuriyet'te orduyu devrimcilere (komünistlere) terör yapmakla itham eden karikatür.

ŞEHİTLER ÖLMEZ

Çanakkale Şehitlerini Anma Toplantısındaki Hitabe

Ey Anadolunun yıkık köylerinden, yanan evlerinden muzaffer ordumuza kavuşabilmek hayali içinde şehadet mertebesine kavuşan çileli ve ızdıraplı milletin, imanına, intikamına ve kinine bağlı olanlar.

Ey, Hak'ka inananlar,

Ey hak'ka bağlananlar,

Ey, mazlumun göz yaşını silmeye hazırlananlar,

Ey inananlar,

Bütün cihana haykırıyoruz!

Hainlerin ihaneti ölüm yağdırsa, düşmanların metaneti tufan olup kurdursa rengini milyonlarca şehidin kanından alan alsancak solmayacak.

İstiklâlimizin güneşi devletimiz yıkılmayacak.

Ezanı Muhammedi seslerinin Ulu Allah'a yükseldiği, bu vatan batmayacaktır.

Yerine getireceğin bu mukaddes vazifede Yüce Allah'ın namını, bütün cihana yayan ataların, sana rehber olacaktır. Bu rehberlik sana, yeter.

Bil ki, şanlı sancaklarımızı Hindistan'dan Almanya içlerine kadar dalgalandıran dedelerin bükülmez bilek kuvvetiyle kıtaları ele geçirmiş değillerdir. Kahraman ecdadımızın bütün hayatları boyunca, ellerinde tuttukları meşale; hakkın imanı, gerçek ilim ve üstün ahlâk olmuştur. Polonyadan Habesistan'a, Fas'tan Hindistan'a, Almanya'dan Yemen'e kadar milletlerin kalbi üzerinde kurulan taht, asırlar boyu bütün haşmeyle yaşamıştır.

Anadoluyu bizlere vatan yapan şanlı dedelerimiz, Bizans'ı kılıç kuvvetiyle yıkmadan önce, Bizans halkının kalplerini fethettiler. İmparatorluğumuzun kurucusu Fatih Sultan Mehmed Han sefer hazırlıklarına başlamıştır. Köhne Bizans rejimi ise, hain gayretlerini sürüyordu. An. zulüm devam edip gidemez. Bizans'ın zulmünü gören, buna karşılık Müslüman Türk'ün adalet, ve üstün ahlâkı karşısında gözleri kamaşan Bizans halkı, Türklerin İstanbul'a girmesini arzuluyordu. Nihayet Bizans'ı muhasara etmeğe başladık. Bu arada Bizans bir birine giriyor, bir grup papa ile birleşmeyi isterken, bir başka grup da «İstanbul'da papa külâhı görmektense, Türk sarığı görmeği tercih ederiz» diyerek, Müslüman Türk'ün Yüce ahlâkına ve adaletine sığınuyordu.

Ey şehid oğlu,

Şimdi tarihe sor da sana söylesin. İstila ettiği ülkelerin halkı tarafından göz yaşları ile karşılanan başka millet var mıdır?

Düşmana bile şefkat elini uzatan başka millet var mıdır? Korkunç bir maharetle kılıç sallayan eli düşmanlarının yarasını saran başka millet var mı?

Haçlı sürülerinin geçtikleri ülkeler viraneye döner, bahçeler çöle çevri-

li, ırzlar, namuslar çiğnenirken, Vıyanaya kadar ilerlediğimiz muhteşem günlerimizde, Allah'ın bize bahş ettiği ülkeler, güllük güllistanlık oluyordu.

Seneler öncesi Türklere karşı Bizansa yardım maksadıyla gelen Haçlı orduları, kiliseleri yağma edip, halkı haraca keserken, kabirleri bile eşerken; biz fethettiğimiz ülkeleri adaletle şenlendirip, Allah'ın Yüce namını bildirir, zalimleri sindirir, mazlumlara sevindirirdik.

Daha dört yüz sene önce, Almanya içlerine Allah'ın Yüce namını yaymak için, büyük yürüyüşüne başlayan ordumuz, Macar ovalarından geçiyordu. Ordumuzun başında asırların padişahı büyük Kanunî Sultan Süleyman Han vardı.

Ey millet evlâdı,

Ey üç kıta, yedi deniz sahibi cihan devletinin mirasçısı,

Ey, Kaşgardan Avrupaya kadar, topraklarımızı kaniyla sulayan mukaddes şehitlerin imanına bağlı olanlar,

Ey, Moskof'un, Bulgar'ın, Yunan'ın zalim çizmeleri altında, ruhu Allah'a kavuşan, mukaddes ölümlerin intikamına bağlı olanlar,

Ey, milleti çevreleyen hiyanet bu tutlarını görenler,

Ey, zalime ve zulme karşı çekilmiş kılıç olanlar,

Ey, dostuna değil, düşmanına bile lutuf elini uzatanlar.

Ey, Hak'ka inananlar,

Ey millet evlâdı,

Senin mübarek dedelerin Plevne'den Kars'a, Çanakkale'den Erzurum'a kadar bütün vatani kaniyla suladılar. Vatanıma düşman girmesin, namusuma namahrem eli deymesin, ezan seslerim susmasın, tarihim kirlenmesin diye hayatlarının baharında kara toprağa severek girdiler.

Ey şehid oğlu,

Plevne'de yüzbinlerce Moskof'a karşı göğüslerini çelikten bir kale gibi vatana siper yapanlar, üç kıta üzerinde dalgalandıran sancakları sana bıraktılar. Aziziye'de hain Ermeninin ve kuduz Rus'un kurşunlarına temiz göğüsleri siper edenler, sana koruncak namuslarını vasiyyet ettiler. Çanakkale'de, barut ve kan deryasında şehadet şerbetini içenler sana öksüz yetimlerini, boynu bükülmüş dini mübini ve hor görülün bu temiz ahlâkı emanet ettiler.

Ey, Millet evlâdı,

Yedi deniz, üç kıtada hükümrân olan sendin. Devleti cihana hükmeden, sendin. Kırallara taç giydiren, zalimlere baş eğdiren sendin. Gemilerini karadan yürüten sendin. Yelkenleri atlardan diken, halatları ibrişimden yapan, zincirleri altundan döken sendin.

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ ANILIYOR

Geçtiğimiz hafta içerisinde Türkiye'nin çeşitli şehirlerinde «Çanakkale ve Şehitler Haftası» münasebetiyle toplantılar düzenlenmiştir. Mücadele Birliği'nin başlattığı hafta, Milliyetçi Kültür Birliklerinin toplantılarıyla, Çanakkale şehitlerine layık bir vakar ve haşmetle geçmiştir.

Adana'da, Adana Milliyetçi Kültür Birliği tarafından önce bir mevlüd okutulmuş ondan sonra da 18 Mart 1971 Perşembe günü Çanakkale şehitlerini anma toplantısı yapılmıştır. Toplantının sonunda «Şehidler Ölmez» isimli 4 perdelik bir piyes sahneye konmuştur. Piyes ve konuşmalar boyunca, dinleyiciler gözyaşlarını tutamamışlardır.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti de aynı toplantıyı tertiplemiştir. Sonunda Şehidler Ölmez piyesi oynanmıştır. Ahmet Kabaklı, F. Kadri Timurtaş ve Cemiyet adına Mustafa Gürses'in konuştuğu toplantı muhteşem olmuştur.

Aydın Kültür Derneği de Çanakkale şehitlerini anma toplantısı tertip etmiştir. Halkın büyük heyecan ve göz yaşlarıyla devam eden toplantı, intikam, intikam sloganlarıyla son bulmuştur.

Ankara Milliyetçi Kültür Birliği de Çanakkale Şehitlerini Ankara'da anmıştır.

Yine geçtiğimiz hafta İslahiye'de «Millet Hayatını Saran Tehlike: «Komünizm ve Millî Mücadelemiz» mevzuu konferans verilmiştir. M. B. Genel Merkezinden Mevlüt Baltacı tarafından verilen konferans, İslahiye'nin teşkilatlanışının başlangıcı olmuştur. Toplantılar, millî mücadele heyecan ve intikamının yeniden yaşamasına vesile olmuştur. Gelecek sayımızda, fotoğraflarla toplantıları nakledeceğiz. Bu hafta da çeşitli vilayetlerimizde, Çanakkale Şehitlerini anma toplantıları yapılacaktır. Aşağıya toplantılarda yapılan hitabeleri sunuyoruz:

Devletler kurşun, medeniyetler yaştan sendin. Yenilmez ordular, sarılmaz donanmalar yapan sendin.

Ey şehid oğlu şehid,

Mübarek ecdadının uğrunda sevinerek öldüğü Ulu Allah seninle beraberdir. Kalbini dolduran imanla, aklını aydınlatan ilimle bundan böyle zaferler kazanacak olan yine sensin. Devletini kuracak, medeniyetini yayacak yine sensin. Yenilmez orduyu, erişilmez tekniği kuracak yine sensin. Bugün muzdarip, bugün çaresiz, bugün boynu büküksün, fakat yarın mutlaka muzaffersin.

Ey millet evlâdı,

Yüzbinlerce şehidin kanı, yüzbinlerce masumun feryadı, yüzbinlerce temiz şehid kardeşin alınmayan intikamı, göz yaşları ve yüce Allah'a yükselen duası sana vazifelerin en mukaddesini yüklemiştir.

Ey, Plevne'de vatani korumak için Moskof'un güllesine, iman dolu göğsünü siper eden Ali Rıza çavuşların,

Ey, Aziziye'de, namus için, din için, vatan için temiz kanlarını akıtan Nene hatunların,

Ey, Balkanlar'da Bulgar dipçikleri altında şehid olan yengelerin gelin,lerin temiz bacılarının,

Ey, Edirne ovalarında ağaç kabuklarını kemire kemire ruhunu teslim eden onbinlerce Mehmed'in, mazlum ve muzdarip yetimlerin!

Macaristan'ın dağı, taşı Allah'ı ekber sedalarıyla iniliyor, Mehter cenk havalalarını vuruyor. Gaziler cihadın neşesiyle coşuyor. Macar ovaları, hilâlli sancağın önünde yerlere eğiliyordu.

Düşman muzaffer ordumuzun nai seslerinden sınımsız, Macar halkı korkusundan evlerine çekilmişlerdi. Çarşılar boş, bahçeler sahipsiz Bağlar bomboştu. Şimdiye kadar Macar ova-

larından geçen bütün istila orduları, arkalarında kan, ateş ve feryad bırakmışlardı. Kanlı müstevillerin töresi böyleydi. Ne namus tanrıları ne şeref bilirler, ne namusa acırlardı. Kan dökmek, talan etmek adetleriydi.

Ancak, bu fetih ordusu, kan ve ateş ordusu değil selâmet ordusu idi. Günlere geçiyor ne yanan bir ev, ne bozulan bir bağ, ne incinen bir kalp, ne ağlayan vicdan gözüküyordu.

Bir müddet sonra, Macar ufuklarını dolduran tekbir sesleri duyulmaz, Kös sesleri ovaları titretmez, güneşte parlayan mehtapçıların tolgası görülmez, at kişnemeleri işitilmez oldu. Adil Türkler Macar ovalarından Almanya içlerine at koşturmağa başlamışlardı. Hristiyan Macarlar evlerinden, köylerinden çekinerek çıktılar. Merakla bahçelerine bağlarına koştu-

lar. Onbinlerce Mehmet'in konup göçtüğü yaylalarda ne bir feryad, ne bir ızdırıp, ne yanan bir ev ne de kesilen bir yaş ağaç görmediler. Bağları, bahçelerine vardılar. Bahçelerin halini anlatmak ne mümkün... Doğan güneşin ışıklarıyla dallara asılmış al al, yeşil yeşil parlayan Türk çevrelerini, mendillerini gördüler. Merakla yaklaştılar, çevreleri gözlediler. Bir de ne görsünler. Çil çil altın. Evet, Hristiyan Macarlar istila ordusundan yağma, katil, ırza geçme, nanuman söndürme umarken; alı, morlu, yeşilli çevrelerden tutuf, kerem ve adaletin kendilerine kucak açtığını gördüler.

Ey, millet evlâdı,

Ey, şehid oğlu,

Ey bugün çilekeş, fakat yarın mutlaka cihangir büyük millet.

Devamı Gelecek Sayıda

Milliyetçiler! Düşman Oyununa Gelmeyin

HAINLERE YAYGARA FIRSATI VERMEYELİM

«Aşağıdaki bildiri bundan bir sene önce Adana'da vuku bulan bir hadise üzerine yayınlanmıştır. Millî Mücadelemiz bugün aynı sabotajlara karşı karşıyadır. Bildiriyi yeniden sunmakta fayda görüyoruz.»

Gazetelerde «Türk gücü» adlı gizli bir teşekkülün favorili gençlere, mini etekli kızlara tehdit mektubu gönderdiği yayınlandı. Ancak akıl hastalarının yapacağı bu hareket halk arasına yayıldı.

Bu hareket ve teşebbüs millet mücadelesine mal etmek istendi.

Ulvi gayeler içinde çalışan İmam Hatip okulu öğrencilerinden Ökkeş Söğüt bu serserilerin yapabileceği hareketle itham edilerek hiç ilgisi olmadığı halde neidüğü beirsiz iş-olmadığı halde neidüğü belirsiz iş-karakollara götürüldü, adı tertiple itham edilerek masum yavrucağı dayaklar atıldı.

Bu ne iğrenç bir harekettir ki, komünistlerin kendilerine küfür ettiği zaman millet evlâtlarının göğüslerini gereken koruduğu polis bu gün karakolda masum bir yavruyu döğüyor.

Bu ne alçaklıktır ve serserilikler ki ulvi gayeler için çalışan insanlara müfteriler tarafından namussuzca çamur atılmak isteniyor.

Bu ne edepsizlik, bu ne hayasızlık ve satılmışlıktır ki, memleketimizde engizisyoncuların Papaz mantıksızlığı içinde millet evlâtları töhmet altında bırakılmak isteniyor.

Aziz Millet, Milletin şerefli evlâtları, kardeşler! Bizim mücadelemizin hedefi, Türkiye'deki Sion emperyalizmine maşalık eden, Devletimizi ke reñç suratlı müfterilerin teşebbüsü miren, Din ve ahlakımızı çürüten, Beynelmilel Komünizmin Hristiyanlığın ve masonluğun beyni sionizmdir. Ve bu şer millet aleyhtarı güçle mücadeledir. Mücadelemizi bu hedeften saptırmak isteyen hainler, boz guncular ve Millet düşmanlarının ma şalarıdır. Ve milletin buhrandan kurtuluş mücadelesi ancak Millet'in tümünün demokratik yollarla uyarılmasıyla ve teşkilatlanmasıyla müm kündür.

Favorili gençlere tehdit mektubu göndermek mini etekli hanımlara asitli su sıkmak ancak birkaç meczubun işi olabilir. Bu gülünç hareketler Türkiye'de sion emperyalizminin maşalarına ve gayri millî basına Millet mücadelesine hakaretler suikastler, tasarlanan baskılar için uydurdukları pîs fırsatları vermek olur.

Şunu birkere daha hatırlatalım ki

millet mücadelesinin şerefli tarihi ve stratejisinde sadece millet evlâtlarını milletimizin buhranı buhranımızın baş sorumlusu sion emperyalizminin oyunları ve kurtuluş metodu hakkında uyarmak, Aydınlatmak ve demokratik mücadeleye sevk etmek prensibi görülmür. Bu namussuz tertipte maznun olarak geceyi Karakolda geçiren İmam - Hatipli kardeşimize bir polisin vazifesini sulis-

timal ederek vurduğu yumruğun hesabını âdil Türk Mahkemesi huzurunda soracağımızı hatırlatırız. Bu tip tertiplerin ve sabotajların Millet mücadelesini yolundan vazgeçiremeyeceğini Millete bağlı teşekküller olarak ilan ederiz.

Milletimiz yaşayacak, düşmanlar kahiedilecektir.

ADANA MİLLİYETÇİ KÜLTÜR BİRLİĞİ

Adana Milliyetçi Kültür Birliğinin Bildirisi

AZİZ MİLLET!

Parçalanmak istenen vatanın yıkılmak istenen devletin çamurlanan şanlı tarihin sahibi ve efendisi BÜ-YÜK TÜRK MİLLETİ!

Ey Çanakkale şehitlerinin mübarek hatırasına bağlı olanlar.

Ey millet'in istikbalinden endişe duyanlar!

Bugün vatan tehlikededir.

Bugün karar verme günüdür.

Türkiyeyi komünizmin kucağına atmak isteyen Moskova ve Pekin talimatlı komünistler mehmetçiği hunharca kurşunladı. Vatani kızıl bir diktatörlüğe itmek için ihtilâl provaları yapan ajanlar, Millî ordumuzun karşısına Halk Ordusu çıkaracak kadar küstahlaştılar. Ankara'da (Yaşasın Halk Ordusu Yaşasın Halk Savaşı) diye bağırılar ve buna masonlar göz yumdu.

ŞANLI MİLLET!

Dün düşman topuyla, tüfeğiyle cephegedydi. Milletimizi tarihin karan-

lığına gömmek için dünyanın dört bir yanından topladığı istilâ sürülerini Çanakkale'yi zorluyor fakat mehmetçiğin etten ve kemikten kurduğu tabyaları aşamıyarak çekilip gidiyor.

Bugün düşman ta içimizdedir. U-YAN!

Daha mübarek şehitlerimizin kanları bile kurumadan KADEŞ rezale-tini işleyerek namus perdeleri yırtılanların, Mehmetçiğin en büyük emaneti Ay Yıldızlı bayrağımızın yerine tarihi Beyazıt Kulesine kızıl paçavra asanların, hain İngiliz ve Moskof gavuru gibi millet'in göz bebeği ordusuna kurşun sıkanların sana ne elim bir akıbet hazırladıklarını DÜ-ŞÜN.

Kahraman Mehmedin Çanakkale'de, Gelibolu'da Conkbayırı'nda beynelmilel millet düşmanlarına karşı başlatıp, kanı ve canı pahasına yürüttüğü kurtuluş mücadelesi yendi den başlamıştır. Hainlerin ihanetine, bozguncuların çirkin tecavüzlerine

rağmen bu mücadele yine kanla, ateşle devam etmektedir.

TARİHİ ŞEREFLİ YÜCE MİLLET!

Uğrunda dereler dolusu kan akıtarak koruduğun mübarek dinin, dar belenen ahlâkın, kundaklanan camilerin, mukaddes vatanın Çanakkale'de can veren 500.000 Mehmetçiğin bize kutsal emanetidir. ONU KORU!

Aziz şehitlerimizin mirasını hainlere ÇİĞNETME!

Şehitlerin emanetine bağlılığını göstermek ve ruhlarına birer FATİHA okumak için Çanakkale Şehitlerini Anma Toplantısına GEL.

Yaşasın hızını «Çanakkale Şehidi» binlerce Mehmedin iman ve intikamından alan **MİLLÎ MÜCADELE!**

Yaşasın milli emanetlerin bekçisi ve koruyucusu **MİLLÎ DEVLET!**

Yaşasın şehitlerin intikamını iç ve dış millet düşmanlarından almayla and içmiş **MİLLÎ ORDU!**

Yaşasın Millet, Kahrolsun Millet Düşmanları!...

ADANA MİLLİYETÇİ KÜLTÜR BİRLİĞİ

Burdur Milliyetçi Kültür Birliğinin Bildirisi

AZİZ MİLLET!

Ey kanlarıyla bize büyük bir va-

tan hediye eden mübarek şehitlerimizin iman ve intikamına bağlı olanlar!

Serhat boylarında millet düşmanlarından kanla, kinle intikam alan atalarımızın ideolojisine bağlı olanlar!

Ey yarım milyon evladını ÇANAK KALE'de Allah için, din için ve devlet için şehit vermiş bir millet nesli!

Dün Çanakkale'de beşyüzbin evladının uğrunda severek şehit olduğu idealler, bugün millet düşmanları tarafından alçakca ve namussuzca dar-beleniyor. Dinimiz alaya alınıyor, ahlâkımız hor görülmüyor, devletimiz yı-kılmak isteniyor ve servetimiz çalı-nıyor.

Çanakkale'de yüzbinlerce Mehmed'i hayatlarının baharında kara topraklara girmeye zorlayan, binlerce mü'min anayı hıçkırıklarıyla ve ağlayan yavrularıyla başbaşa bırakan, yurdu harabeye, beldeleri mezarlığa çevi-

ren din, devlet ve millet düşmanları bugün de kudurganca saldırılarına devam etmektedirler.

Çanakkale şehitlerinin kanı üzerinde «Kadeş» rezale-tini meydana getiren sosyalist maskeli komünistler bugün «Bağımsızlık» yaygarasıyla Mehmed'in imanı üzerinde dinamit patlatıyorlar.

Çanakkale, Millet Düşmanlarının saldırılarını püskürterek millet'in şerefini kemikleri üzerinde âbideleş-tiren Mehmetçiğin şeref tacıdır.

Mehmed'in Ruhu, Çanakkale'de canına kastededen Amerikan itti ve Moskof ayısının bugünkü ajanlarını af-fetmeyecektir.

EY MİLLET EVLÂDI!

Millî Mücadelemizin temelini kanlarıyla yoğuran «Çanakkale Şehitleri»nin mirasını hainlere boğdurmak için «ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ ve MİLLÎ MÜCADELEMİZ toplantısına GEL!...



— İslahiye'de millet, dün Fransız gösterdiği kahramanlığı, bugün onların artıklarına karşı böyle kin ve haşmetle gösteriyor. Sıkılan yumruklar, millet düşmanlarının beyninde patlayacaktır.

Mustafa'nın Mirası

«MUSTAFA'DAN BİZE BİR SAĞ YUMRUK KALDI»

Asırlarca bütün dünyaya insanlık nümunesi olmuş koskoca bir Osmanlı imparatorluğu dıştan düşmanların, içten ise satılmış hainlerin amansız çalışmalarıyla tarihe gömülmek isteniyordu. Vakti de öyle oldu. İmparatorluğumuz parça parça edildikten sonra leşlere koşan kargalar misali doymak bilmez bir iştihanın sahibi Avrupa devletleri onun mirasını paylaşmaya kalktılar. Vatanın ufuklarını kâbusların çepeçevre sardığı bir günde bir avuç imanlı mücahit kaybetmediği tek varlığı imanı sayesinde bu milletin tarihin karanlıklarına gömülmiyeceğini bütün dünyaya haykırdı. Ve yeni bir millet doğuyordu. Bir gül bahçesine koşar gibi din, vatan ve milletin selâmeti için ordulaşan bir millet cepheye koşuyordu. Her cepheye çağrılıştan kan borcunu fazlasıyla ideden bu şerefli milletin ihmal ettiği bir nokta vardı. Cepheye kazandığı askerî zaferin masa başında kaybını önleyecek mes'ul başları bulamamış, zaferin iktisadî, siyasî ve kültürel neticeleri böylece alınamamıştır.

Milletin kaderine el atmış adamlar, onu temsil etmekten çok uzakta bulunmuşlar; milletin iktisadî, siyasî ve kültürel varlığını gayr-ı millî ideolojilerin sultasına terketmekten sıkılmamışlardır.

İşte böyle sıkıcı ve kahredici bir ortamda milletin ümidini, şeref ve yücelik duygusunu iade edecek yeni bir hareket ve hamle doğuyordu. Bu hamle yeniden başlayan ve çilekeş milletin ızdırabını dindirecek, asırlık buhranını sona erdiren MİLLÎ MÜCADELE hareketi idi.

Bu mukaddes mücadelede unutulmayacak bir husus vardı: Kanla beslenmeyen mücadele başarıya ulaşamazdı. Elbette can verilecek, kan akıtılacak, büyük şehitler verilecekti.

İşte yeniden başlayan Millî Mücadele ilk şehidini veriyordu Millî Mücadelemiz, hiç beklenmedik bir anda asil önderlerinden birisini kaybediyordu. Kaybettiğimiz bu asil evlâdımız ve büyük kıymetimiz Mustafa ŞAHİN idi.

HAYAT HİKÂYESİ

ŞAHİN 1950 yılında Anadolu'nun bağrınıyanık köylerinden, Muğla'nın Fethiye kazasına bağlı İz-zeddin köyünde doğdu. İlk okulu köyünde bitirdikten sonra orta tahsilini aile çevresinin de arzusuna uyarak Konya İmam Hatip okulunda ikmal etmiştir.

Bu sıralarda okurken Şahin'in kafasını meşgul eden ve cevap bekleyen hususlar birbirini takip ediyordu. Okutulan sosyal ve kültür dersleri milletin kültürünü vermekten ve ideallerini ya-

satmaktan çok uzaktı. Düşmanını, onun oyunlarını öğrenip, buna karşı milletimizi ve millî ideal-lerimizi şuurulara yerleştirmesi lâzım gelen eğitim sistemi bunun tam aksine millî bünyeyi zedeler bir hedef takip ediyordu. Sığ bilgi, millî bir şahsiyet vermekten çok uzak bir eğitim, gerçekleri aksettirmekten yoksun ve hurafelerle dolu bir öğretim... Millet'in dinini, örf ve âdetlerini hiçe sayan bir zihniyet...

Bunlar Mustafa'nın körpe zihninde cevap bekleyen meselelerdi. Milletimiz kendisine hümet duyan, ideallerini bayraklaştıran bir ortama ve sisteme nasıl kavuşacaktı? Körpecik dimağında kendisini rahatsız eden bu mesele ve sorular onu yeniden başlayan Millî Mücadelenin fedakâr bir mensubu yaptı. Ve artık inanıyordu ki, tarihin şerefli olan aziz milletimiz, içine itildiği bu günkü şahsiyetsizlikten ve çok yönlü buhrandan ancak millî mücadele ruhu ve hareketiyle kurtulabilecekti. Bunun içinde ki, Mustafa: «İşte aradığımı şimdi buldum» demişti. Ve bütün varlığıyla kendisini millî mücadeleye adanmıştı.

Arkadaşları arasında yaptığı inandırıcı ve samimi konuşmalar kendisine ve cephesine birçok dâva arkadaşı kazandı. Millet hayatını kurtaracak bu çalışmalarında Şahin'i, TÖS'ün İmam Hatip Okuluna kadar giren uçları rahat bırakmadılar. Fedakârca çalışmalarından dolayı üstüste iki defa okuldan uzaklaştırma cezası verdiler. Fakat, bu cezalar, millî çalışmalarında kendisine kırbaç olmaktan başka bir işe yaramadı. O biliyordu ki, haklı ve millet hayatını kurtaracak bir hareket herkesin «Yaşa, Varol» sadaları ve alkış tufanları arasında yürüyecek değildi. Büyük dava adamları, büyüklükleri nisbetinde zulme ve gadre uğrarlar, anlayışsızlıklarla karşılaşarlardı. Bu tarihi bir kanuniyetti.

Bunun içinde ki, Mustafa, inancından aldığı bir sabır ve inatla mücadelesini sürdürüyordu. Bir taraftan çevresindeki zulüm hareketlerinin, diğer taraftan aile çevresinin «Bırak oğlum, şirazesinden çıkmış dünyayı sen mi kurtaracaksın?» şeklindeki telkinlerinin karşısında o şöyle diyordu:

— Yahudilik, hristiyanlık ve onların ön karakolları olan komünizm ve masonluk zehirlerine karşı milletimizi ve memleketimizi korumaya mecburuz. Millet, kendisini onun uğrunda fedâ edecek evlâtlarını bulamadığı ölçüde garip ve perişandır. Milletimizi bugünkü perişanlığından kurtarıp şerefli tarihine layık bir seviyeye çıkartmak bizim temel görevimizdir. Hiçbir kuvvet bu şerefli görevi omuzlamaktan beni ahyokamıyacaktır.



Şahin, bir taraftan millî mücadelede kendisine düşen görevi şerefle yürütürken diğer taraftan büyük bir başarı ile okulunu bitirdi. İmam Hatip Okulunda durup dinlenmeden çalışarak görevini yürütürken yeni bir görevle karşı karşıya olduğunu hissediyordu. Lise-

de de teşkilatlanmaya ihtiyacı olan milletimizin temiz evlâtları vardı. Oraya gitmeli, çalışmalı ve arkadaşlarını teşkilatlamalı idi. Mustafa da öyle yaptı. İmam Hatip Okulunu bitirdikten sonra Lise son sınıfa kaydını yaptırdı. Liseye girdiği andan itibaren durup dinlenmeden etrafına milletin meselelerini anlatmış, gayri millî kültürlerin zulmünden ve şahsiyetsizliğinden milletin ümidi olan genç arkadaşlarını kurtarmaya çalışmıştır. Kısa zamanda millî mücadelelerin saflarında yer alan Liseli idealistlerin sayısı hızla artmıştı. Bütün Lise millî mücadelenin heyecanını duymaya başlamıştı.

Şahin, bir taraftan okullar arasında teşkilatlama görevini yürütürken diğer taraftan mücadele arkadaşlarıyla beraber halkımızı da eğitip teşkilatlama vazifesini büyük bir inançla yürütüyordu. Bu hareketiyle O, milletimize tepeden bakan cücelerin, sadece maddî ve siyasî çıkar duyusuyla millete yaklaşanların, istismarcıların ve şarlatanların yanında ne kadar büyüktü! Millette, yine milletin kurtuluşu ve menfaati için eğiliyordu. Ona, teşkilatlanmadan, mücadeleyi bilfiil sırtlanmadan sadece rey vermekte ve alkışlamakla kurtulamayacağını hatırlatıyor kendi kurtuluşu için mücadeleye katılmasının şart olduğunu anlatıyordu.

İşte böyle hızlı bir çalışma döneminde ve en verimli bir çağında iken ilâhî takdir Şahin'i elimizden aldı. Fedakâr ve haykatlı çalışmalarıyla millet mücadelesinde büyük hizmetler ifa eden Şahin, şerefli vazifesinden dönüşünde bir trafik kazası neticesi aramızdan ayrıldı. Konya'nın Uluurmak semtinde eğitim ve teşkilatlama faaliyetinden dönerken Perşembe akşamı bir pikabın çarpmasıyla komaya giren kardeşimiz 12 Mart Cuma sabahı hastahane ruhumu teslim etmiştir.

Bu isimsiz ve şöhretsiz kahraman mücadele cinin anı vefatı okullarda ve halk arasında hemen duyulmuş, oluk oluk gelen büyük bir kalabalık hastahane bahçesini doldurmuştu. Gerek talebe arkadaşları ve gerekse ta Muğla'dan gelen yakın hısım ve akrabaları bu acı olay karşısında bir taraftan ağlarlarken diğer taraftan da Şahin'in, milletin buhrandan kurtuluşu, dinin devamı, devletin bekası, vatanın hristiyan ve Moskof esareti altına girmemesi için çırpınırken vefat ettiğini bildiklerinden onunla iftihar ediyorlardı.

Mustafa, madden ölmüştü. Ama onun ruhu, inancının ve davasının haklılığı içinde bütün milletin ve mücadeleciler kardeşlerinin kalbinde yaşamakta devam edecekti.

KARDEŞLERİM, EMİR ALLAH'INDIR.

Mücadeleciler Mustafa ŞAHİN kardeşim, yok edilmek istenen milletimizin hayat mücadelesinde şerefle yaşamış, vazifesini ifa etmiş ve Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

MÜCADELECİLER...

Millet hayatımızı yok etmek isteyen beynelmilel millet düşmanları tüketilmeden bu vatanda bize istirahat haramdır.

Rahmetli kardeşim ŞAHİN, şimdi hepimizden daha hızlı çalışmamızı istiyor.

Ailesinin bu şerefli ve fedakâr evlâdıyla ne kadar iftihar etse az olduğunu hatırlatırım.

ŞAHİN'ime Allah'tan gani, gani rahmetler, sizlere de sabırlar dilerim.

Allah hepimizi davamıza bağışlasın.

YAVUZ ASLAN ARGUN

MİLLİ MÜCADELE BAŞKANLIĞINA KONYA

Elim bir trafik kazası sonucu vefat eden genç kıymet değer Milli Mücadeleci Arkadaşımız Mustafa Şahin'in ailesi ve sizlere baş sağlığı diler, derin acılarınızı paylaşıyoruz.

Mücadeleci genç kardeşimize Cenab-ı Allah'tan rahmetler dileriz.

CİMSE-İŞ SENDİKASI

KONYA ŞUBESİ

Kalabalıkta, ağlayan bir ihtiyar dikkatimizi çekti. Yanına yaklaştık. Şöyle söylüyordu: «Ben Hurdacılar mahallesindenim. Şahin üç aydır her hafta bizim mahalleye gelir. sohbet toplantısı yapardı. Memleketin, içinde bulunduğu sıkıntılı durumları, bunun sebeplerini, beynelmilel yahudilik ve hristiyanlığın ihanetlerini anlatır; kurtuluş yolumuzu gösterirdi. Ertesi haftaki sohbetini büyük bir arzu ve sabırsızlıkla beklerdik. Onun başına gelen bu hüzünlü duruma inanmıyorum. Konuşması gözlerimin önüne geliyor...» İhtiyar, ağlamakta devam ediyordu

Nihayet, cenaze namazı kılınmak üzere Şahin, Kapı camisine getirilmişti. Namazda bulunan kalabalığa Mücadele Birliği Genel başkanı Necmeddin Erişen bir hitabede bulunarak ezcümle şöyle dedi:

«Kardeşlerim, Şahin bir gaye uğruna gitti. Beynelmilel yahudilik ve hristiyanlığın, masonluk ve komünizmin çürüttüğü ve çökerttiği millet hayatımızı kurtarmak; milletimizi lâıykı olduğu millî seviyeye çıkartmak için çırpınırken vefat etti. Millet din, devlet, ahlak ve kültürünün hoyratça ve alçakça hırpalanması ve yıkılması karşısında derin bir ızdırap duyan ve bu ızdırabın heyecanı ile çalışırken vefat eden Şahin'i inşallah Şehid olarak uğurluyoruz.

Cenaze namazının kılınmasından, öğretmenleri ve öğrenci arkadaşlarının arzusu üzerine İmam - Hatip ve Erkek İhtisabına da uğrandıktan

sonra Şahin, ebedî istirahatgâhına tevdi edilmek üzere asıl memleketi olan, Fethiye'nin İzzeddin köyüne uğurlandı.

Burada, göz yaşartıcı bazı tablolara temas etmeden geçmiyeceğiz:

Şahin, komada hastahane yatıyordu. Aynı gece onun dâvâ arkadaşı mücadeleci Konya'nın muhtelif mahallelerinde «millet mücadelesi» ni ve onun zafer şartlarını anlatmakla meşgullerdi.

Şahin, vazifesini yapmış olmanın huzuru için de ve ruhunu teslim etmiş olarak yatağında yatarken, bir gurup mücadeleci önceden plânlandığı şekilde köylerdeki uyarma ve teşkilâtlama görevleri için yola çıkıyordu. Konya'nın İsmil köyünde ve İslâhiye'de Millî Mücadele'nin zafer ifadeleri uğulduyordu.

Şahin Muğla'ya götürülüyorken yolda, Burdur lu mücadeleci tertipleceği Çanakkale Şehitleri gecesine katılmak üzere otobüslerle köylerinden gelmekte olan Beyköylü mücadeleci arkadaşlarıyla karşılaşıyordu.

Bir tarafta ölüm olayının ızdırabı, diğer taraftan milletin zafer yürüyüşünün sevinci...

Tıpkı, kâinatın efendisinin, Allah'a kavuşmuş olarak mübarek yatağında yatarken, Hz. E-bûbekir'in, fırsatçılara, yahudi ve münâfıklara karşı İslâm ordusunu hazırlayıp göndermesi gibi.

Mücadeleciler de en büyük insanı örnek alarak bilmekteydiler ki; inkılâp böyle bir anlayışın mahsulüdür. Hadiseler karşısında yılmamak, iradeyi kaybetmemek, her acı ve mağlûbiyeti, ıleri hamlelerin bir basamağı olarak kabul edip zafere koşmak.

Bu anlayış içinde bulunan Şahinimizin aile çevresinin şu ifadeleri de çok ürpertici:

«Yavrularımız. Başınız sağ olsun. Mustafamız din yolunda ve millet varlığını koruma kavgasını verirken vefat etti. Onun için üzülmüyoruz. Mustafamızdan bize emanet olarak bir tek sağ yumruk kaldı. Allah sizi dâvânıza bağışlasın.»

Kahraman ve fedâkâr Mustafa.

Senin içinde bulunduğun bu şerefli mücadele, bütün kardeşlerin gerçek mü'min ve vatanseverler tarafından bir ömür boyu devam ettirilecektir. Millet hayatımızı yok etmek isteyen beynelmilel millet düşmanları tüketilmeden bu vanda bize istirahat haramdır

Fedâkâr kardeşimiz, uğrunda mücadele ettiği ideallerin sönmeyecektir. Taşdığı bayrağı, senden sonraki kardeşlerin seni gönüllerinde yaşatarak hedefine ulaştıracaklardır. Müsterih ol:

MİLLİ MÜCADELE DERNEĞİ BAŞKANLIĞINA KONYA

Kıymetli kardeşlerimiz genç dinamik mücahit Mustafa Şahin'in vefatından duyulan acıyı paylaşmak ister, ailesi ve sizlere başınız sağ olsun der, üzüntünüzü paylaşıyoruz.

BESİN-İŞ SENDİKASI KONYA ŞUBESİ İCRA KURULU

MASONLAR İSTEKLERİ DEJENERE EDECEK

(Baştarafı Sahife 9'da)
yatını ve değerlerini korumak için direnişe geçince, komünistlerin adliye makamlarınca mukabele görme-yen tecavüzlerine cevap verince, sağ, sol çatışması, gerici-devrimci kavgası diye bir terane tutturmuştur. Milletin sağlam bir bünyeye sahip olmasından rahatsız olan, devamlı kozmopolit bir yaşayışı teşvik ve propaganda eden masonlar, bir yandan komünistleri silâh ve para bakımından beslerken diğer taraftan da, faiz, ka-

raborsa, fuhuş, moda ve buna benzer dejenerasyon metodlarıyla millî şuuru bulandırmış, düşmanlara mu kavemet etme gücünü kırmak istemiştir. Milletin beynelmilel ve iç millet düşmanlarının zulmünden kurtuluş mücadelesi verdiği, hayatını her şeye rağmen korumaya azimli olduğu şu günlerde, bütün millî müesseselerin ölüm-kalım mücadelesini sürdürdükleri şu zamanda, millî ordunun sesi, milleti ümitlendirdiği kadar, masonları da ürkütmüştür. Te-

mel prensipleri anti militarizm olan bu ajan yuvalarının, muhtırayı ve ondan sonra meydana gelen müspet havayı bulandırmak için elinden gelen bütün yolları deneyeceği açıktır. Komünistlere yeni soygunlar tertiplemek, üniversitelerde yeni karışıklıklar çıkartmak isteyeceklerdir. Bir kısım mason prof lar «düzen değişikliği» «devrimci eylem» «alt yapı devrimleri» gibi tamamen marksizmden çıkarılmış sloganları geveleyeceklerdir.

Bunlara karşı uyanık olmak, millî ve mübarek sesin, çakal, ayı, it-köpek ulumaları ile karışmasına fırsat vermemek, muhtıranın icabını yerine getirmenin ilk şartıdır. Ve bütün millî müesseselere düşen en büyük borçtur. Mason localarına direktif vermek için gelen 19 Mart 1971 tarihinde Hilton'da Rotariyenlerle toplantı yapan Rotary kulüpleri başkanı Robert Mc Cullough'un faaliyetleri bu bakımdan manidardır. Milliyetçilerin, her zamandan daha çok uyanık olmaları lâzımdır.

BUHRAN NASIL DİNECEKTİR?

1 — Anarşinin dinmesi için: Kendisine milliyetçi süsü veren parti ve partilerinin samimiyetlerini isbat etme zamanıdır. Kısır parti çekişmeleri bırakılmalı ve millet düşmanları ile mücadele cephesi kurulmalıdır.

2 — Komünizm devlet eliyle yok edilmelidir. Komünist hareketler i-

çinde bulunanların dernek kurma yayın yapma hakları alınmalıdır.

3 — Komünizmi, metot, strateji ve doktriniyle iyi bilen hakimlerden müteşekkil «millet mahkemeleri» kurulmalıdır. Komünistler, bu mahkemelerde yargılanmalıdır.

4 — Komünizmle mücadeleyi, haklı bir doktrin ile yapmalıdır. Doktrin siz mücadele netice vermez. Zira komünizm ideolojik bir taarruzdur.

5 — Ve mutlaka MASON LOCALARI KAPATILMALIDIR. Komünizmi tezgâhlayan, finanse eden, yahudiliğin menfaatlarını koruyan bu ajan yuvaları, mutlaka kapatılmalıdır. Servetimizi İsrail'e, Atınaya, Ortak Pazara şu veya bu yere peşkeş çekenler bunlardır. Millî Ordu'dan milletin isteği «Mason localarının kapatılmasına» bizzat teşebbüs etmelidir. Ordu, mason localarını kapatma ya karar versin o zaman, milletin düşmanının kim olduğu daha açık olarak bilinecektir. O zaman, milletle, millet düşmanlarının kavgası kesin çizgilerle belli olacaktır. O zaman anarşi duracaktır.

6 — Komünistleri himaye eden ve millete küfreden basın organları te-sirsiz hale getirilmelidir.

7 — Türkiye'yi Ruslaştırma teşkilâtının çanına ot tıkanmalıdır.

Milleti korumakla görevli mes'ul makamlardan millet namına isteği-miz bunlardır.

Türk Milletine

(Baştarafı Sahife 3'de)

Bütün bu sebepler dolayısıyla, ordunun ih-tarı, gerçek gayesi ile, komünist hareketinin kesin surette tasfiyesi istek ve arzusunun belirt-mektedir. Bu sıfatla, milletçe kabul edilecektir.

2. Muhtıra ve muhtıranın verilmesi şâikini be-lirttikten sonra; ordu düşmanı yahudi uşağı kozmopolit basının, kızıl ihtilâl manyaklarının ve or-dunun bu millî, vatanperver ve efendi jestini ıktidar koltuğuna oturmaya mani mahiyette gören İnönü ve Demirel kanalından gelen tenkitleri aynı zavallılıkla malul bulduğumuzu açıklamalı-yız.

Muhtıranın ortaya koyduğu, millî, vatanper-ver ve anti-komünist mahiyetini, mason komünist işbirliğinin uşakları eliyle kirlenmesine mü-saade edilmemelidir.

İnanıyoruz ki, milletin demokratik mücadelesi, bu son müdahale ile bir kat daha güçlenecektir. Milletin kurtuluşunu ve zaferini engelle-yecek hiç bir man'a yoktur.

ÖMER SEYFETTİN

sanat
ve
edebiyat

hem kalmadı! Bunda şüphesi olan e-
şektir!. Karasu'lu (Emanuel Karasu),
Bayramzadeli meş'um teşkilât, yedi
başlı bir ejderha gibi memlekete sa-
rılmış... Evet öldürmeliyim. Onlar-
dan bir tanesini öldürmek siperde
bin düşman neferini öldürmekten
çok, hem pek çok hayırlı...

Ömer Seyfettin aynı ihanetlerin i-
çinde olan Enver ve Cemal Paşala-
ra da şiddetle karşı çıkıyordu: «...Bu
asrın milliyet hakikatini en anlama-
yan, en milliyet hissinden mahrum
iki cahil şahsiyeti, Enver'le Ce-
mal'i...»

Görülüyor ki, Ömer Seyfettin tan-
zimatla beraber Osmanlı sınırların-
dan içeri giren garp kültürünün en
büyük düşmanıdır. Ve bunun içindir
ki, İttihat Terakki ile ve onun taşı-
dığı Batı felsefesi ile uzlaşması asla
düşünülemez. Ve Efruz Bey romanın
da kahraman olarak seçtiği tipte Av-
rupa'da tahsil yapmış, batı hayranı
bir ittihatçı idi. Arkadaşı Süreyya
Saltuğ bu konuda şunları yazıyor :
«Ö. Seyfettin bir gün benim yanı-
nda Necmeddin'e:

— İttihatçıları sürmeyince bu
memlekette rahat edemezsiniz, can-
cağızım, demişti.» (4)

Ömer Seyfettin, İttihat Terakki'
nin marifetleriyle gerçekleşen II.
Meşrutiyete düşmanlığını «Hürriyet
Bayrakları» hikâyesinde dile getirir.
II. Meşrutiyetle ortaya atılan
hürriyet, müsavat, kardeşlik gibi ma-
sonik düşüncelere karşı çıkıyor, ide-
alleri ve imanları ayrı olan milletle-
rin barışamayacağını, kardeşçe yaşa-
yamayacağını yine aynı hikâyesinde
açıklıyordu. «Niçin Zengin Olmamış»
adlı hikâyesinde ise ittihatçılara kar-
şı bütün kinini ve nefretini ortaya
koyar: «Millete ekmek diye kum, top-
rak yedirenler, katığı dünya yüzün-
den kaldıranlar, ...otomobillerde u-
çanların ne zaman asıldığını görece-
ğim. Allahım!» Ömer Seyfettin'in öl-
dürmek istediği, millete kum ve top-
rak yedirenler şüphesiz ki, ittihatçı-
lar idi. Aynı hikâyesinde, aynı kin-
le ittihatçıları suçlamaya devam edi-
yor: «Evet bu milleti hükümet mah-
vetmek istiyor! Bunda artık hiç şüp-



Halbuki Ömer Seyfettin'in yaşadığı
yıllarda tanzimatı ve II. Meşrutie-
yeti benimsememek, hele bu hareket
lere muhalif kalarak yazılar yazabil-
mek büyük bir cesaret meselesiydi.

Görüldüğü gibi Ömer Seyfettin
bir yanılma neticesinde girdiği, fa-
kat kısa zamanda ihanetini hissettiği
İttihat Terakkiyle asla uyumadı. Ha-
yatının son yıllarında İttihat Terak-
ki'nin ihanetlerini gördükçe üzültü-
yor, sadece bir yeminle bile olsa par-
tiye bağlı olduğundan teessür duyu-
yor, memleketin felâketinden kendi-
sini de suçlu hissediyordu. Kurtulu-
şun ancak, millettten doğacak, millî

güçlerle mümkün olacağına kesin o-
larak inanmaya başladı. Bunun için
de Anadolu'da canlanan Kuvayi Mil-
liye ruhunu candan alkışlıyor ve Mil-
lî Mücadele'ye fiilen girmek istiyor-
du. Ancak ne yazık ki, ömrü buna
kâfi gelmiyor, 1920 yılında, milletin
kendisine en çok ihtiyacı olduğu
genç bir yaşta hayata veda ediyordu.

Ömer Seyfettin, bugün hâlâ birer
yılan gibi bağrımızda beslediğimiz
yabancı okullara ta o zamanlar şid-
detle çatıyor, Robert Kolej, hattâ Ga-
latasaray Lisesinin dahi kapatılması
gerektiğini gittiği her yerde şiddet-
le savunuyordu. Parti içerisinde da-
hi bu fikirlerini propaganda etmek-
ten çekinmiyordu.

Ömer Seyfettin'i çeşitli yazarların
çeşitli kanaatlerinden anlayabilmek,
gerçekten çok güçtür. O'nun ruh ha-
lini ve geçirdiği fikri tekâmülü keş-
fedebilmek için hikâyelerindeki ince-
likleri iyice kavramak gerekir. Hikâ-
yelerini geniş manada incelediğimiz
zaman O'nun güçlü bir milliyetçi ol-
duğunu görürüz.

Ölümünden 51 yıl sonra bugün, Ö-
mer Seyfettin'e ve onun gibi milli-
yetçi yazarlara çok büyük ihtiyacı-
mız bulunduğunu belirtelim.

Ne yazık ki bugünün köhneleşmiş,
gayri millî eğitim sisteminde diğer
milliyetçi edebiyatçılarımıza olduğu
gibi, Ömer Seyfettin'e de gereken ö-
nem verilmemektedir. Sistemli bir
hareketle milliyetçi ve milletimize
gerçekten bağlı yazarlarımız genç ne-
sillere unutturulmak istenmektedir.

Bize unutturmaya çalışsalar da mil-
liyetçi ve mü'min yazarlarımızı dai-
ma minnetle anacak, onların miras-
larına ihanet edenlere yine onların



— Ömer Seyfettin'in hikâyelerinde,
ittihatçı ve batı taklitçisini temsil
eden Efruz Bey!..

biraktığı silâhla mukabele edecek,
Ömer Seyfettin gibi milletine gerçek-
ten bağlı edebiyatçılarımızı ilelebet
kalbimizde yaşatacağız.

(1) (Ali Canlı Yöntem: Ömer Sey-
fettin'in Hayatı - Karakteri - E-
debiyatı - İdeali ve Eserlerin-
den Örnekler. Sayfa: 28)

(2) a.g.e. Sayfa: 30

(3) Sebilürreşat. Cilt: 15 Sayı: 376

(4) Öğretmen Süreyya Saltuğla Ko-
nuşmalar.

VURULACAK ALÇAKLAR

Dinecek göz yaşımız, kesilecek feryatlar
Semaları delemek kalpten gelen dualar
Sürünecek leşleri kurtulacak topraklar
Mazlumların ahıyla vurulacak alçaklar

Hor görülen kardeşler, mazlum olan bacılar
Hesaplar sorulacak, tükenen acılar
Ajanlarda başlasın bitmeyecek sancılar
Mehmed'in kılıncıyla vurulacak alçaklar

Bekleyin o günleri hem ümit hem imanla
Ezilen aziz millet kalkınız ihtişamlı
Kanla yıkılan huzur gelecektir hem kanla
Gücüyle «SAĞ YUMRUĞUN» vurulacak alçaklar

Uyanan milletimiz zincirleri kırarak
Çakan yıldırımlarla kabuslar dağılacak
Millî devlet kurarak milletim hür olacak
Demir ökçe hıncıyla vurulacak alçaklar

MASONLUK
TEFRİKAMIZI
BEKLEYİNİZ

San'at, İdeolojinin estetik hüviyet kazanmasıdır.

Milletler Gizli Diplomasiye İsyan Ediyorlar

Yalta Konferansı Artık Biliniyor

BALKANIA EKİM 1970

Hırvatlar neden bağımsız ve hakim Hırvatistan Devleti için mücadele ediyorlar?

1. Yugoslavya 1918'de dokuz çeşit milletin birleşmesiyle kendi arzularıyla değil, galipler kuvvetiyle kurulmuştu. Galipler bütün kuvveti Sırlara verdiler ve Sırlar Hırvatlar başta olmak üzere bütün diğer milletlere baskı ve zulüm yaptılar.

2. Yugoslavya ismi 1928 de Sırp kralı Alexander Karadjordjeviç tarafından halka sorulmadan ilân edildi. O zamana kadar Sırp, Hırvat ve Slav krallığı olarak biliniyordu.

3. 1928 de parlamento görüşmeleri esnasında Hırvat temsilciler Sırlar tarafından katledildi.

4. Yugoslavya batı dünyası tarafından demir perdenin haricindeki tek komünist devlet olarak kabul edilir. Fakat Yugoslavya diğer komünist memleketlerde olduğu gibi zalimane idare edilir.

5. Yugoslavya komünistleri rejimlerini kuvvetlendirmek için yarısı Hırvat olan bir milyon insan kestiler 1945 mayısına kadar ölenlerin sayısı 115 günde, 230.000 Hırvat katledildi.

6. II. Dünya savaşının sonunda bir gecede 20 ilâ 30 bin kişi öldürüldü. Cesetler katliamın olduğu yerlerin yanındaki kuyulara atıldı. Dolunca ağızları çimentolandı ve üzerine çöp atılarak bütün izlerin yok olması sağlandı. Katliamın olduğu meşhur yerler. Bleiburg, Maribar, Ptuj, Kacherskirag, Sochice, Kozana, Kesindol, Petrova Gura ve on gayri memnun memleketin üzerindeki birçok küçük büyük yerler idi. Bu hadiseler şahid olan, ve hür dünyaya kaçıp kurtulanlar vardır.

7. Komünizme karşı gelenlerin mezarları saklandı ve şimdi hiçbirisi bulunamaz.

8. Komünizme karşı mücadele eden savaş gazilerinin hepsi öldürüldü. Hastahane bulunanların hepsi zehirli iğneler ile öldürüldü. Binlercesinden hiçbir kalmadı.

9. Yugoslavya, Rus bloku hariç 450 katolik ve Müslüman din adamının (hepsi Hırvat) öldürüldüğü Avrupa'daki tek yerdir.

10. Yugoslavya casusları hür dünyada kendilerine karşı gelen politikacıları öldürüyorlar. 1945 den beri 30 Hırvat hürriyet savaşçısı öldürüldü.

11. 1945 den beri Yugoslavya halkının %96 sı bir müddet için hapse girmiştir.

12. 1945 den beri Yugoslavya'dan hür dünyaya 250 binden fazla kimse kaçmıştır. Bunların 150 bini Hırvat'dır.

13. Hür dünyadaki Yugoslavya konsoloslukları katliamların tertiplendiği Espiyonaj merkezleri halindedir.

14. II. Dünya harbinden bu yana Amerika'dan 4 milyon dolar yardım alan fakat şimdi ekonomik sektörleri iflas ettirmek için, çalışan gücün 1/4 üne bile işi zor bulmaktadır. Bundan dolayı yarım milyon insan Batı Avrupa'da çalışmaktadır. Amerikan yardımı Endonezya, Küba, Cezayir, Kuzey Kore, Mısır, Vietnam v.s. deki komünist yoldaşlara yardım olarak gönderilmiştir.

15. Yugoslavyadaki işçiler bütün mallarını dünyadaki komünist ihtilallerini desteklemek için vermek mecburiyetindedirler. Verirken hediye olarak veriyoruz demeleri lazımdır.

16. Yugoslavya ayrı beş milletten müteşek-

kildir. Ama orduda bir tane Sırb olmayan general vardır. Fakat slogan gene «kardeşlik ve beraberliktir.»

17. Başkanlık seçimine herkes oy kullanmak zorunludur. Ve tek bir aday vardır Tito. Karşı aday ve parti yoktur. Sadece Komünist Partisi vardır. Bu oyun sonunda, neticeler ilân edilir. %99,9 Tito. Bunun adı demokrasidir.

18. Yugoslavya okullarında sadece 1945 den bu yana olan tarih (rejimin başa gelmesinden bu yana) okutulur.

10 Nisan 1941 Hırvat bağımsızlığını kutlamak komitesi.

Diğer milletler gibi Hırvat halkı da adalet-sizlikle bugünkü Yugoslavyada insafsız beynelmilel komünizmin ve Rus emperyalizmin eline teslim edildi.

Meşhur Yalta konferansı bütün dünyaya göstermiştir ki Hırvat halkı adı bir ticari mal gibi teslim edilmiştir. Amerikan Başkanı Wilson'un meşhur konuşmasında gelecekte böyle bir şeyin olmaması gerektiğini ve olmayacağını söz vermesine rağmen.

Bütün bunları bir daha anarak bütün dünyanın dürüst ve demokratik insanlarına belirtmek istiyoruz ki 29 Kasım Hırvat halkı indinde hiçbir politik değeri olmayan, anlamı bulunmayan bir gündür. Şunu belirtmek isteriz ki bu tarih, komünistler tarafından dünyadaki kuvvetlerini ve idarelerini genişletmek ve kuvvetlendirmek için kullandıkları sayısız propaganda yalan ve kandırmalarıdır.

19. Yugoslavya Avrupada 1941 de hiçbir mücadele olmadan birkaç gün içinde parçalanan tek memleketler. Bu ilerde gene olacaktır.

20. Yugoslavya halkının çoğu %4 lük idareci sınıf hariç, Yugoslavyanın yıkılmasını büyük bir arzu ve heyecanla bekliyorlar. Onun harabeleri üzerine, köle milletler kendilerinin bir milli devletlerini inşa edecekler ve bunların arasında Hırvatlar da gerçek vatanları, sadece Allah'ın ve Hırvatların idare edecekleri demokratik bağımsız Hırvat devletini kuracaklardır.

Yukarıda sayılan ve daha birçok gerçeklerden dolayı, Hırvatlar Yugoslavyaya karşıdır. Hürriyet ve bağımsızlık Hırvat halkından alınmıştır, ama dövüşme hakkı alınmamıştır ve Hırvatlar hürriyetlerini kazanıncaya kadar savaşacaklardır.

TİTO BATIYI KANDIRMAĞA DEVAM EDİYOR

Dr. Stjepan Hefer

BALKANIA EKİM 1970

Hırvat Kurtuluş Hareketi başkanı

Her yılın 29 Kasım komünist Yugoslavya Belgrad hükümeti devlet bayramı olarak kutlar. Bu devlet tatil, son 25 yıldan beri batılı dostları ve dünyanın dürüst insanlarını kandırmak için Belgrad komünistlerinin uyguladıkları birçok hile, oyun ve desiselerden biridir.

Komünist Yugoslavyanın başkanı Tito, Beynelmilel komünizmin başta gelen ajanlarından biri olarak, dünya olaylarında bazı özel işleri Cunnolly Performs başlarında Tito ile partisi kendi kuvveti ile birçok milletin yazdığı ortifical devlet olan Yugoslavyayı kurduklarına inandırarak kandırıyor.

Bu gaye için bir avuç komünist partisi üyeleri ve onların sempatanları 29 Kasım 1943 te bağımsız Hırvat devletinin Jajce bölgesinde gizlice buluştular ve bu günü «mucizevi» tarih ilân ettiler.

Halbuki şurası herkes tarafından bilinen bir gerçektir ki o zamana kadar bağımsız Hırvat devleti mevcuttu ve Hırvatistan'ın merkezi Zegreb'de başkan hükümet ve parlamento bulunmaktaydı Aynı zamanda 300 bin kadar iyi teçhiz edilmiş, dövüş heyecanı ile dolu bağımsızlıkları ve vatanlarını kahramanca koruyan Hırvat silahlı kuvvetleri vardı.

O zamanda, Avrupanın o bölgesinde, Yugoslavya ırkı diye belki birkaç tane tek tük vardı. Birşey yoktu.

Şurası bir gerçektir ki Hırvatlardan müteşekkil ve Tito tarafından idare edilen komünist partizanlarının gerilla örgütleri vardı. Buna benzer örgütler bütün hür dünyanın hür ve bağımsız devletlerinde de görülebilir. Fakat bu partizan gruplar ormanlarda ve dağların nüfuz edilmez bölgelerinde saklanıyorlardı. Rusyadan ve Rusyanın direktifile müttefiklerinden bol yardım görmelerine rağmen, Hırvat ordusu ile açık bir savaş kabul edecek veya Hırvat devletinin her-

hangi bir tarafını uzun bir zaman ellerinde tutacak güç ve cesarete değillerdi. Ancak karanlıkta köylere ve küçük şehirlere gizlice hücum ediyorlar, sabotajlar tertipliyorlar, patlayıcı bombalar atıyorlar, yangınlar çıkıyorlar kanlı katliamlar yapıyorlardı. Herhangi bir ülkede komünistlerin ve gerillalarının yaptıkları işleri yaparak, silâhsız halk kitleleri arasında korku meydana gelmesini istiyorlardı.

Bundan dolayı şimdiki Yugoslavya bir avuç komünist partizanlar tarafından 1943 de Jajcede yaptıkları toplantıda ortaya çıkarılmadı. Genel olarak bilindiği gibi, Yugoslavya meşhur Yalta konferansında (4-11 Şubat 1945) kuruldu. Büyük Yugoslavya ne Tito tarafından ne de komünist partisi tarafından savaş meydanlarından yaratılmadı.

Yugoslavya savaş müttefiki olan U.S.A. Rusya ve İngilterenin temsilcileri tarafından Yalta'da komünist katil Stalinin arzusunun müttefikleri tarafından kabulü ile kuruldu. Bütün bunlar Hırvat halkına sorulmadan ve onların arzuları hilâfına ve aynı zamanda bu bölgede yaşayan diğer beş milletin ve azınlıkların arzuları hilâfına oldu.





YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Bütün Vatanseverler DİKKAT

Son hadiseleri vesile sayan Beynelmilel Yahudilik, kuklaları vasıtasıyla millî cephemiz aleyhine yeni komplolar tertiplemeye girişecektir. Komünist ihtilâlcilerin ihanetlerini örtmek için millî cephemizin en masum hareketlerini dahi, gayri kanunîlik şâibesiyle lekelemeye çalışacakları muhakkaktır.

Düşmana, bütün gerçek mü'minlerin millî cephemiz ve hürriyetlerimizin aleyhine, baskılar yapma imkânı verecek davranışlardan şiddetle sakınmalarını, ehemmiyetle hatırlatırız.

İzmir'de Millî Mücadele

İzmir Milliyetçi Kültür Birliği, 14 Mart 1971 pazar günü saat 20,30 da Büyük Çiğli Belediye düğün Salonunda, B Çiğlîli Millet evlatlarının daveti üzerine, Millet hayatını sa-ra tehlikeler ve Millî Mücadelemiz adlı bir konferans ter-tiplemiştir.

Konferans başlamadan önce, Belediye düğün salonunun bal konundan sarkan «Milletim U-yan» yazılı kitaplı yumruk dik kati çekiyordu. Büyük bir kala balığın iştirâ ettiği toplantı-nın ilk konuşmasını İzmir Mil-liyetçi Kültür Birliği mensup-larından Hasan ERYILMAZ yapmıştır.

Hasan Eryılmaz, sık sık slo-ganlarla kesilen konuşmasın-da, Milletimizin tarihi düşman-larından bahsetmiş tarih bo-yunca Beynelmilel Yahudiliğin ve Hristiyanlığın milletimize düşmanlıktan geri kalmadığı-nı, hatta milletimizin iman ve ideolojisine olan iğrenç düş-manlıklarını kızarmış müslü-man başı yemeye kadar var-dırdıklarını belirtmiştir.

Bundan sonra Mehmet Gün-gör kürsüye gelmiş; Dünyada ve Türkiye'de Beynelmilel Ya-hudiliğin oynadığı iğrenç oyu-nu anlatmıştır. Yahudi soy-gununu rakam ve örnekler ve rerek izah etmiş, içinde bulun-duğumuz iktisadi buhranın me-sullerini göstermiştir.

«Amerika Rusya, Yahudiye kukla», «Adalet adalet. Yahu-diye lânet» sloganları arasın-da kürsüye gelen son konuş-ma cı Ali İhsan Sığındı: «Millî mücadelemiz ve 1 rtiluş yolu-muz» konulu konuşmasını yap-mıştır.

Ali İhsan Sığındı, Millî Mücadele yıllarında Ayşeler'i Fat-malar'ı bomba taşımaya; Meh-metleri, Alileri düşmanın to-puna karşı imanı, göğüslerini germeye sevkeden duygunun

«İmanını ve namusunu korusu-ma» duygusu olduğunu belirt-miştir. Devamla, bugün içinde bulunduğumuz ızdıraplı duru-mu anlatmış, ızdırabımızın me-sullerini izah etmiş ve yapaca-ğımız buhrandan kurtuluş mü-cadelesinin mutlaka zaferle ne-ticeleneceğini söylemiştir.

Millî Uyanışı ve millî mü-cadeleyi durdurmak için şımar-tılan komünistlerin iğrenç yüz

lerini ortaya koymuş ve bilhas-sa ordumuz hakkındaki, komü-nistlerin me'un niyetlerini an-latmıştır. Bu sırada hatibin ko-nuşması sık sık «Millî ordu», «Millet ordu el ele» sloganla-ryla kesilmiştir. Topantı so-nunda heyecanı son hadde va-ran Büyük Çiğlîli millet evlat-ları, Millî Mücadele'ye katıla-caklarına dair söz vererek, hiç bir gayri kanunî yola tevessül etmeden vakarlı bir şekilde marşlar söyleyerek dağılmış-lardır.

**Cumhuriyet'in
Sahtekârlığı
...VE GERÇEK**

**Üniversite
Tercüman
değil
barut fıçısı**

**ODTÜ'de
arama bitti:
5 tabanca,
2 av tüfeği**

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu) Vilâyet Jandarma Komutanlı-ğundan verilen bilgiye göre, bir süredir aranmakta olan ODTÜ binalarında bugüne kadar silah olarak sadece 5 tabanca ile 2 av tüfeği bulunabilmiştir.

Aramalarda ayrıca, boş mermi kovanları ve bir miktar mermi, molotof kokteylleri, postallar, parkalar ve 2 subay şapkası ele geçirilmiştir.

Arama, böylece sona ermiş bu-lunmaktadır.

**Sözleşmeleri feshedilen
profesörler direnecek**

ODTÜ Mütevelli Heyeti tara-fından sözleşmeleri feshedilen profesörler, dün bir bildiri ya-yımlayarak bu «kanunsuz işlem»e karşı direneceklerini açıklamış-lardır.

ARAMA BİTTİ
Aramanın sona ermesi ve sonuçlarıyla ilgili olarak İl Jandarma Komutanı Albay Mehmet Özoğrak, jandarma tarafından bulunan çeşitli maddelerin savcılığa teslim edildiğini bildirmiş, ilk arama-da ele geçirilenlere ilâve-den düne kadar güvenlik kuv-vetlerince ortaya çıkarılan si-lâh, patlayıcı ve diğer mad-deler hakkında şu bilgiyi ver-miştir:

«5 tabanca, 2 av tüfeği, 44 bacak, 285 dolu fişek, 26 ha-val fişek, 516 tüfek ve taban-ca boş kovarı, 93 av tüfeği boş kovarı, 78 molotof kok-teyli, dinamit ve benzeri di-ğer patlayıcı madde, 14 ta-banca kılıfı, 3 dürbün, 4 el telâzî, 9 radyo alıcısı elek-tronik cihaz ve verici telâzî, 98 askeri parka, 66 çift bot, 112 çift askeri kundura, 35 askeri sırt çantası, üstes-men rütbesinin bulunduğu bir pardesü, 2 subay şapkası, bir seyyar projektör, 189 ki-lo av tüfeği saçması, iki bü-yük torba barut, külliyetli miktarda yasaklanmış sol neçriyat ve afişler, 21 askeri pafta, 9 bekle tüfeği.»

**ODTÜ'DE EĞİTİM ATIŞI
YAPILAN 2 SAHA VAR**

Türkiye'de Siyasî Buhran ve Bir Menhus Ziyaretçi

Beynelmilel Lions Kulüpleri Başkanı Dr. Robert Mc Cullo-ugh geçtiğimiz hafta Cuma gü-nü İsrail'den Türkiye'ye gel-miştir. Cuma akşamı Rotari-yenlerle bir toplantı yapmıştır. Dünya ülkelerinde gezi yap-mak bahanesiyle İsrail'den ay-rılan Mr. Robert'in ilk defa Türkiye'ye uğraması ilgi çeki-cidir. Hele Türkiye'nin siyasî bir buhran içinde bulunduğu bir zamanda yapılan bu ziya-ret manidardır. Tıpkı bundan bir sene önce gelen Jakop Ja-vits'in ziyareti, tıpkı bundan 10 ay kadar önce gelen ve hep

buhranlı anlarımıza rastlayan eski Rotary Kulüpleri başkanı James Conway'm ziyareti gibî. Bu ziyaretlerin sebebi nedir? Devlet hayatına çöreklenmiş, mason biraderlere direktif ver-mek midir? Hilton'da yapılan toplantıda hangi kararlar alın-mıştır? Devlet yetkililerinin bundan haberi var mıdır? Fah-ri Atabey'le yaptığı görüşme niçindir? Neler konuşulmuştur, Beynelmilel bir teşkilâtla Fah-ri Atabey'in münasebeti ne-dir? Millette beliren bu istif-hamlar, mesullerden cevap bek-liyor.

Kıbrıs'ta Yeni Katliamlar Başlayacak

Geçtiğimiz hafta içinde pa-paz Makarios, Kıbrıs'daki bir Rum köyünde yaptığı konuş-mada konuşmasını evirip çevi-rip yine Enosis'e getirmiş ve «Biz adayı Yunan olarak elimi-ze aldık, onu aynen muhafaza edip Yunan olarak Yunanis-tan'a teslim edeceğiz» demiş-tir.

Zaten Makarios'un ve Kıbrıs-lı Rumların Enosis'ten vazgeç-tiklerini sanmak gafletten baş

ka birşey değildir. Çünkü 1967 Kasım ayı olaylarından sonra papaz, Türklerle görüşmeye o-turulacağını açıkladığı zaman birçok Enosisçi militanın pro-testosuna uğramış ve bunlara verdiği cevapta aynen şu şekil-de konuşmuştur. «Biz Enosis'ten vazgeçmiş değiliz. Fakat i-yice anılamazı isterim ki bu-günkü şartlar altında arzu edileni değil ancak mümkün ola-nı elde edebiliriz. Mümkün ola-nı elde ettikten sonra ise Eno-sis mücadelemiz devam edecek tir.» Anlaşılan papaz şimdiki ortamı hele Türkiye'deki bu-hranı fırsat bilerek yeni bir ha-rekete hazırlanmaktadır.

Bulgaristan'da Türlere Karşı Asimilasyon

Güvenilir kaynaklardan alı-nan haberlere göre Bulgar tü-kümeti yeni ihanetlerine başla-dı. Bulgaristan'daki Müslüman Türkler artık kendi dillerinde öğretim yapamayacaktır. Bir asimile hareketi sayabileceği-miz bu iğrenç baskıya bir de meşruluk göstermeye çalışıyor-lar. Güya Türkler, Türkçe eği-tim görmek istemiyorlarmış!!!

İhanetini maskeleyip, kend-i-lerini haklı göstererek, bizim dışişleri yetkilileriyle sözde dostluk andlaşmalarını devam ettirmek isteyen Bulgarlar, Tri govişte bölgesindeki ilk ve or-ta okullardaki Türkçe dil ve edebiyat derslerini tamamen kalırmışlardır.

Türkleri eritmekte kararlı olan Bulgar makamları üniver-site mezunu Türkleri de, sade-ce ilkokul öğretmenliğine ta-yin etmektedirler.

Evet, Bulgaristan'da, Yuna-nistan'da, Kıbrıs'ta, Türki-stan'da hep aynı işkence ve zu-lümler yapılır. Ama Türkiye'de bulunan gayri millî azınlık en rahat şartlarda yaşar. Kıbrıs'ın Makarios'u İsrail'in pa-rası, Yunanistan'ın gelir kay-nakları, içimize yerleşmiş ajan-lar ve ajan yuvaları vasıtasıyla Türkiye'den temin edilir. Ondan sonra da bütün bunlar-la dostluk anlaşması.

Sayın yetkililer şunu unut-mayın ki, «Ayıdan post, gâvur dan dost olmaz.»

Millî karakterini kaybetme-miş, milliyetine ve mukaddesa-tına bağlı olan Kıbrıs Türk-le-ri, papaz tarafından girişilecek olan türlü oyunları yen-den imanla ve ihtisamlı sura-tına çılmaya hazırdır.

Ne var ki yeni türemiş bazı kuş beyinli sözüm ona Kıbrıslı devrimci talebelerin papazın beyanatından bir şeyler anla-ması lâzım. Ilımlı solcusundan kızıl komünistine kadar hangi Kıbrıslı Rum, papazın Enosis hakkındaki sözlerini tenkit et-miş veya tenkit etmek istemiş tir?

Bugün Kıbrıslı Rumlar ara-sında kendileri gibi millî men-faatlerinden ve milletinden kop-muş bir tek Rum yoktur. Akel başkanı Papavuannu dahi tür-lü vesilelerle Enosis'ten bahset-miştir. En aşırı solu Rumun başlangıç noktasını Enosis teş-kil etmektedir.

Solcu Kıbrıslı Türk bozuntu-ları kendilerini bir daha göz-den geçirsinler yoksa tarih he-le yüce Türk milleti onları hiç ama hiç affetmeyecektir.

Bizim hariciyecilerimiz de, bir kasaba papazının, bizim ef-kârı umumiye diye diye efkâr landığımız, dünya kamu oyu önünde pervasızca Enosis'ten bahsetmesinden ibret alınılar. Dünya o hale gelmiştir ki, art-ık ağlasan da meme vermivor-lar. Hem bağır-san da çağır-san da malını elinden alabiliyorlar. Çünkü, milletimiz, karşısında, dünya yahudiliği ve hristiyan âlemlî şirket kurmuştur. Uya-nınız.